

8042

IV

B. II.

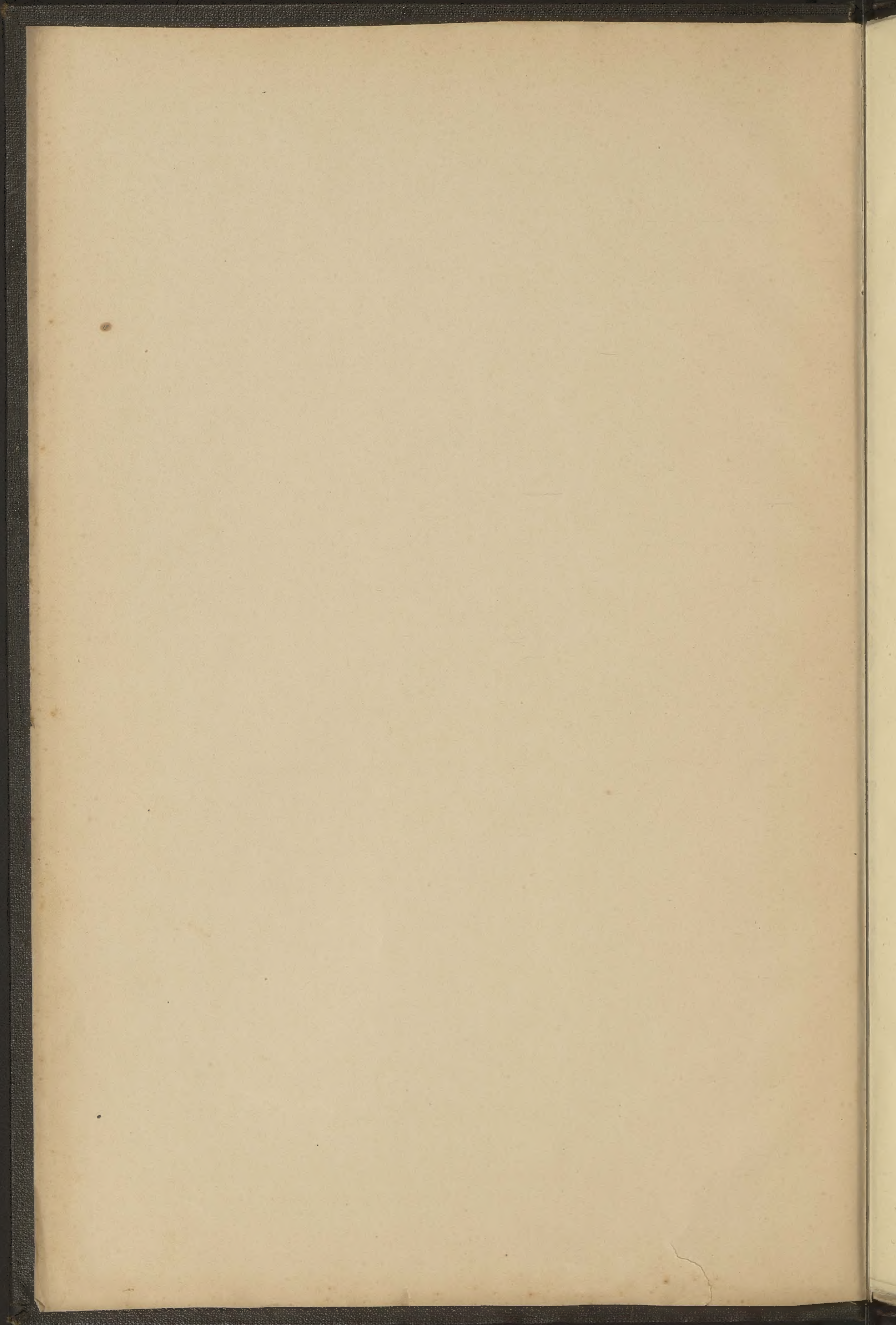

8042

B. 11

The first part of the book is a list of the names of the
persons who have been admitted to the society since the
year 1780. The names are arranged in alphabetical order
and are followed by the date of admission. The list is
continued on the next page.

The second part of the book is a list of the names of the
persons who have been admitted to the society since the
year 1780. The names are arranged in alphabetical order
and are followed by the date of admission. The list is
continued on the next page.

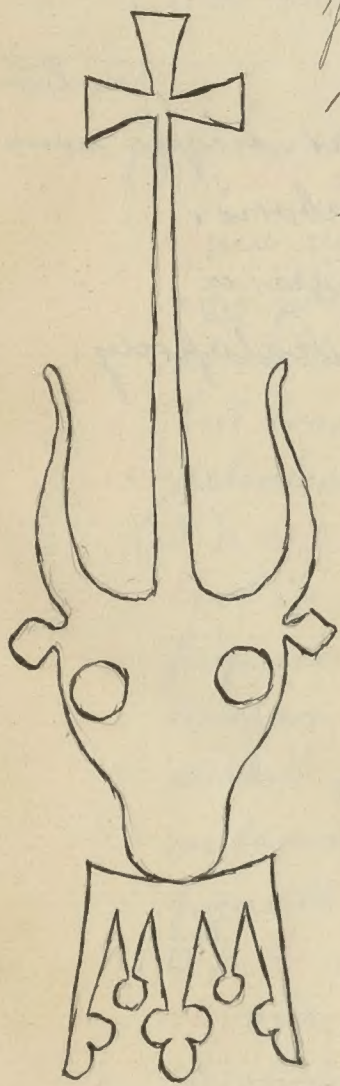

B. II.

Rekopis papierowy in 4to, przechowany w bibliotece
hr. Wilhelma Baworewskiego we Lwowie, pisany cały jedną
ręką, obejmując kart 95, z których około siedemnaście jest pu-
sta i dopiero przy oprowie dodana. Oprawa w folio do „
lutowy szary fochotki i fochotki tego wieku, paginacja
swieca. Recopis pisany czarnym tuszem, nagłówki
i inicjały fioletem cały recopis cynobrem. Recopis docho-
wał się w stanie dość zniszczonym, zwłaszcza pierwsze
26 kart są mocno zniszczone, a wyłate struny fioletu
leżące dawadami folio przy oprowie. Nał według
fiolet cały recopis jednoczyni, wyobraza wyobraza gło-
wę woli i krzyżem między rogami, a u brzoły wywro-
cona korona. Nał ten według roku 1480.

Pierwszych szesnastu kart obejmując pu-
stą i drugą kolumnę między folio.
szkieł z 131 r. szkieł. Książki się
ten szkieł na kartie 16 stronie
odwrotnej wyrazami: „Fini libri
Polonialis sequitur.” Karla 17 pułka.
Na kartie 18 stronie prawej zaczyna
się od góry przedmiotów i wstępują sta-
luki przedmiotów, potem następuje
artykuł 113 kolumny Helcler a dalej
artikulary Tarostawa wydziału
gwieździstego w sprawie szkieł
z r. 1361 a na kartie 20 stronie
odwrotnej u dołu zaczyna się od
wyrazów „Capitulum benivolentiae” przed-
mowa i artykuły kolumny statutu
Księcia Racimira W. w liczbie 151,
które się kończą na kartie 21 stronie prawej. Nał.

12
fina i sta, statuta Krakowdo - marchie r. s. 1420 i
1424, zakonczona w ten sposob:

" Explicit liber Polonici iuris millesimo cccc sep.
" lugesimo octavo, in octava Epiphanie, et infra se.
" cunctis Tira Tudorum privilegio approbata pro toto
" regno Polonie et cetera. "

Kolej następująca, arcybiskup krakowski cydowski
książka Wacława Wielkiego, potem skłutą pryncypal,
książka Wacława Jagiellończyka r. s. 1447.

Na stronie głównej karty 95 przeczytanej do dom,
pamięć zakonczona cyfrową:

" Verba scribentis perscrutat lingua legentis,
ut ipsum corrigat, non ut vituperando legat,
Quicquid legit, videat, emendat singula si scit,
si nescit, liceat ac illo stare sinat.

Nomen scriptoris tu qui nocere velis,

Ma. imprimatur. tui. sibi adplatur. ut. sicque noni,

Spinis adest operis, mercedem facio laboris.

Ponitę notatę r. XVI wieku wstawięce, i
notatę ten pochodzący z libris Thomae Scapary.

natu.

*Sequitur reistruum et primo de
constitutionibus capitulum primum.*

[1, a.

(1). *Cum omnis etc.* Constitutio non respicit
preterita, sed presentia et futura. Reus non
parans in iudicio pro hereditate obligata, actor
hereditatem lucrabitur, peccunia nichilominus
restituenda.

(2). *De granicijs capitulum.*

Crebra altitudine etc. Hereditates invicem
concurrentes vel convenientes aliquo flu-
vio mediante, si idem fluvius omnino primo
ineatui suo diverlit per alium locum fluxum
suum, primus pro granicijs est habendus.

(3). *De expedicione.*

Ius militate etc. Quilibet in expedicione
..... simplex se sub vexillo per ipsum
..... collocare et ordinare tenetur.

(4). *De convicto in iudicio.*

Quia victus etc. Convictus in iudicio
non potest recedere, nisi victori fidei iubeat
amissionem vel satisfaciatur, alias adversario liga-
tus traditur, qui si effugerit et captivitate
detentoris, erit liber et solutus preter furtum. [1, b.

(5). *De fignerebus.*

Ubi in rapinis etc. Quilibet iudex
fignerebus penarum recepta, in estivo
tempore duabus septimanis et yemali tempore
victus octo tenetur illibata conservare alias
valorem fignerebus dampnum facto cum pena
fignerebus persolvat, quod suo iuramento comprobat.

(6). *De sigillo filiorum.*

[bit.

Quia filij etc. filij vivente patre sigillo
proprio non utantur.

(7). *De scutellis*

Quia omnis etc. Scutelli tam spiritualium
quam secularium persone .....

ire tenentur.

(8). *De procuratoribus cleri* . . . .

Cum nullus etc. Clerici de bonis fidei, temporalibus ad expeditionem servare quod possessiones dimittere proximis tenentur, alioquin bona ipsorum obtinebit. Clerici et spiri-
tuales ad expeditionem tenentur transmittere. [2, a.]

(9). *De procuratoribus*.

Ut dominarum etc. Domina aut virgo citans vel citata coram officiali procuratori, cum placebit, causam potest delegare.

(10). *Capitulum facit de locis et procuratoribus*.

Quia quilibet etc. Citans vel citatus potest habere suum advocatum vel procuratorem.

(11). *Capitulum facit*.

Quia ex multiplicitate etc. Unus generalis iudex in qualibet terra haberi debet, qui in curia regis etiam iudicabit, dum in iurisdictione domini rex comorabitur, hereditarias questiones in . . . . . et in curia nisi in presencia vel . . . . . rex baronum.

(12). *Capitulum*.

Item ut palatini etc. Quilibet in suo palatinatu uno iudice debet contentari.

(13). *De hora iudicandi*.

Prima (i) consuetudine etc. iudicia exerceri non debent nisi mane et usque ad horam nonam, et que primo die non poterint expediri in crastinum prorogabuntur. Etiam scriptor sub formatione officij diligenter secundum ordinem ministerialem vocando nominabit et pars vice tertia proclamata per ministerialem, si absens fuerit iudice surgere volente, ob contumaciam condempnetur. Item partes ad locum audientie accedere non presumant, nisi ad prebendum citacionem vel de speciali iudicium licencia et mandato alias penas fynatibiles fruiantur.

(14). *De citacionibus*.

Quoniam ex modo citacionis etc. ministerialis

cum libera citatione, in qua causa ex
 criminatur, pro qua citatur, cum ad . . . . .
 pro culpa domini villanos inopie . . . . .
 debet, et e converso pro culpa duntaxat . . . . .
 non vexatur, nisi omnes sint culpabiles, tunc
 citationem poterit facere generalem, alias pena fuyath.
 madryesca puniatur.

(15). *De eodem.* |

Pro Releca etc. Citati inopinata in curia [3, a.
 regis vel in iudicio, ubi iudicium celebratur,
 respondere nisi deliberare non tenentur, sed per
 iudicem si pro maiori causa XL marc. ter.
 minus trium septimanarum eandem assignetur;
 si pro minori debito aut iniuria verbali in crastinum
 terminis.

(16). *De ministeriali aduisione.*

Felebi querele etc. Ministeriales sub pena
 officij et spoliacione bonorum et facie aduisione
 absque mandato iudicis milites aut villas re-
 ligiosorum vexacionem, aut contra ipsos citationem
 facere non presumant.

(17). *De causa fratris aut familiaris.*

Prosterumque etc. Propter causam conanguini
 mei aut familiaris, dominus cum clamore et
 violenti strepitu ad iudicium veniens, pena fuyath.
 madresthza puniatur.

(18). *De rigore.*

Contingit etc. Citatus pro facto cri-
 minali coram regia maiestate respondebit
 mandato sui domini superiorum non obstante |
 cum facta tenet tantummodo suos rectores et [3, b.
 secundum canones monicio in delictis non ven-
 dicat sibi locum.

(19). *De recenti citatione.*

Pro Assibilitas rationis etc. Nullus debet
 citare, nisi per ministerialem, nisi pro
 crimine recenti in curia vel iudicio commisso,
 tunc per familiarem aut protalamium citari
 poterit absque pena.

(20). *De citatione in causa.*

Preterea quicumque etc. Precipimus citationem contra quicumque sine legitimo iudice, penam pignus ad nos solvere tenetur.

(21). *De citatione in causa.*

Item statuimus etc. reliquis citationibus hereditate in iudicio opponitur, quod canon, vel eiusdem hereditatis sint in rebus, ob quod dicit se non tenere respondere. Iudex precipere debet per ministerialem circa parrochiam vero aut alium locum eminentem tribus vicibus proclamare, certum locum et terminum absentis, quando, quo non parente ad diffinitionem cause hunc procedatur. [4, u.]

(22). *De contumacia.*

Experientia nos docuit etc. Pro contumacia domini puniendi ministerialis in duobus eundem locis insignorare, amethonem vero, quotquot sunt contumaces, quolibet in uno bono impi, querare poterit, et id ad secundam contumaciam est obsequium. Pro tertia autem contumacia causam amittat.

(23). *De repercussione pignoris et denegatione eorumdem.*

Item repercussione pignora supradicta pena pignus undresca puniatur. Item pignora denegata nichilominus aut violento repercussa vel oblata pena undresca nostre camere applicanda restituitur tali tenetur.

(24). *De pena in iudicem pignerantem.*

Preterea etc. Ad pigneracionem satisfaciendam iudex non plures quam duos pignus licet ministeriali transmittere non presumat, quod si contra fecerit, iudex oblata domino ville ad fideiussoriam restituat et dimittat, terminum eidem ad ostendendum suam innocenciam resignando. Qui si innocenciam suam expurgavit, iudex insignoratur demandans a qualibet persona penam pignus ad nos domino ville novetur. [4, b.]

se incursum.

(25). *Articuli XXXI.*

Preterea pena etc. in quatuor casibus
pena secundum art. XIII, marcarum
camere regie est applicanda. Primum
inde incendiis domus, horis et secundis
violenia in strata publica, tertium iudicium
violans et gladium evaginans, quartum
cum reus per rebellionem de iudicio discesserit
actori cautiones fideiussoria non prestata.

(26). *Reus pena bonum puniatur.*

Actor procurat etc. Contumacia actoris
cum sit maior, causam amittat
rei vero bonum duorum pena est multiplicanda.

(27). *De causis hereditariis.*

Licet in plerisque etc. Pro heredita-
toria (1) questione reus primo, secundo
et tertio citatus, non comparans (1) actor mittitur
in possessionem et reus decernatur et pro-
nunciatur ab omni iure cecidisse, pro debito vero [5, a.
et rebus obligatis reus premisso modo cita-
tus, causam amittat et actor eadem distra-
hendi et alienandi habebit facultatem et quod
ultra excreverit, actor reo restituat vicaversa.

(28). *De probationibus.*

Preterea etc. Accusatus de violentia
perditorem testibus convincitur alias proprio
iuramento se poterit expurgare.

(29). *De furto.*

Item si aliquis etc. De furto accusatum
infra annum habebit evocandi facultatem.

(30). *De presta panni.*

Finem litibus etc. Cuius pannos aut
merces terrigene ad prestam como-
dans, per testes comprobabit et debitum iudici-
aliter obtinebit alias reus proprio iuramento
ab inspectione agentis absolvetur.

(31). *De probatione nobilitatis.*

Nobilitas et (1) stirpe etc. Nobilitatem

matrem, etc. ex testis producere debet,
alias de sua capitis periculis, alias ab
aut patris, alias matris de matre.

[5, 6.]

(32). *De iniuria libris.*

Accusamus etc. Qui ex iniuria alterius vel
verali aliquam vitam defendendo vulne-
raverit, hoc si poterit probabit, alias vulnerator
proprio iuramento vulnera optinebit purgare.

(33). *De furto asinum.*

Item Petrus etc. Accusatus de furto
asinum vel mellificiorum et mercium
si bona fame fuerit alias proprio iuramento poterit se ex = (s).

(34). *De violencia domus.*

Preterea Petrus etc. Invadens domum
manu armata alterius et vulnerans
matrem, sororem vel filios heredis, licet per ministe-
rialem approbare non poterit, nihilominus appro-
bat per alias testes et iur faciens vulnera
sua, si quæ contingeret, omnino repararet (s).

(35). *De testibus obiectione.*

Per experientiam etc. Producenti ^{si} (s) testes
si testibus excommunicatis obicitur, si habet
alias, poterit nominare; si alias habere non
poterit excommunicati debet fideiussoriam in
ponere, ut testes ad subveniendum veritati
non opprimantur absolute, quod si denegaverit
testes predicti ad testimonium admittantur.

[6, a.]

(36). *De testibus.*

Conrathus etc. potest pater alias ami-
cabilis compositor existens ad iuramentum adhiberi
debet, si in nominatione testium consanguinitas
obiecta non fuerit.

(37). *De prescrizione annorum et hereditatum.*

Cum prescriptio etc. Pacius aliquem tres annos
et tres menses tempore pacis et concordie ali-
quorum hereditatem pacifice et quæte possidere
ab omni iure eiusdem hereditatis sentiatur se necesse,
videtur.

(38). *De rebus pacis et concordie.*

Si in pñtem etc. obligatam hereditatem pro „
ximior etc. XV annos retinere poterit, si cir- „
ca parrochiam aut in colloquio generali quod
testante aliquo eius per amicum, quod predic- „
te hereditates in tanta peccuniarum sunt vel est
obligata. ||

[6, b.]

(39). *Maritate prescriptio.*

Si vero etc. mulier maritata habens ius quot „
cumque vel ratione dotis ad aliquam heredi- „
tatem, infra decem annos questionem incho- „
are tenetur pro eadem; negligens ab omni iure
cessante se cognoscat.

(40). *De vidua.*

Vidua infra sex annos similibes, si voluerit,
questionem inchoabit, et hoc tempore pacis et
concordie locum obtinebit alias non.

(41). *De sepulchris.*

Franciscus etc. faciens sepel facere vicinum
infra duos annos, cum ipso in eadem heredita- „
te habitans et non procurans ad causam, pre- „
scriptio eidem duorum annorum obest.

(42). *De orphana Lucie.*

Franciscus etc. tutor tradens orphanam ma- „
rito et eidem partem pro dote assignans, si pro
residuo infra tres annos et tres menses existens
cum viro non provocaverit, deinceps tutoris (C)
questionem movere et non poterit. ||

(43). *De hereditate vendita.*

Franciscus vendidit etc. hereditatem. Vendens
per tres annos et tres menses emptorem non pro- „
vocans hereditatem perdit, licet quod per em- „
ptorem sibi non fuerit satisfactum.

[7, a.]

(44). *De tribus comodato.*

Franciscus Gregorio etc. tribuens alium tri- „
cum quatuor annos tacens, silentium perse- „
cutum obtinebit pro eodem.

(45). *De famyathne.*

Licet pro redimenda etc. Index in marquis
causis vel hereditariis in quatuor grossis
tantum famyathne debet contentari, in pri- „

noribus vero tantummodo duos grossos exigunt,
ali habeat facultatem et refricare.

(46). De infirmo reficere.

Quamvis negocia etc. Fratres divisi existen-
tes, si aliquis causam amittit, iudice sen-
tenciam proferente similiter eandem sententiam
infringere non poterit neque causam. ||

(47). De infirmo iudicare.

[7, b.]

Nagood etc. Vicini tenentur puerum insequi ipso,
rum consodalem, alias dampnum facienti ex-
solvant.

(48). De

Petius conquestus etc. Vulneratus infra annum
proprio iuramento metherius vulnera tenentur
approbare.

(49). De approbationibus.

Petius agebat etc. Atterens se iniuste esse occi-
sum condemnatum, statim iudicem debet pro-
vocare alias naganyce, quot si non fecerit, sen-
tencia transibit in rem iudicatam.

(50). Prescriptio.

Frater pro hereditate etc. Senior frater negligens
prescriptionem, iunior eam non poterit suscitare.

(51). De molestatore.

Franciscus, ffalco etc. Cum communi molesto, [8, a.]
molestatore aut remitore unus frater se poterit pro in-
iuria coram electo iudice iudicare, licet alij
fratres iudicari cum eodem hoc fieri nollent et con-
traherent.

(52). De fursu.

Abusiva etc. Derelicta sine fursu melonum
dominis non debent neque promoueri, sed ad proxi-
mum abstinendum, qui colligens de derelictis eccle-
sie parochialis pro L. 2. munda debent compescere.

(53). De concilio.

Diebus deponit etc. Concilium cum ad unum
si constitutum, ipsum infra alius septimum res-
tare debet, qui si concilio non eundem resistat,
alios cum de concilio amicitie componat.

(54). De

Licet antiquitus etc. Umetho Umethonem occidens, ei, cui ius persecuterit, quatuor marcas // ratione pene, proximioribus autem ratione homicidij sex exsolvens sit pactorius.

[8, b]

(55). *De homicidio.*

Item si duo etc. Ubi plures de homicidio accusantur, tantummodo per iuramentum pectoris unus debet condemnari et presentari, reliqui per testes se poterint exsurgare.

(56). *De casuali homicidio.*

Item quicumque morte etc. Qui casualiter mortuus, pro ipso questio capitis non debet intendari; ubi est inhibitum de homicidio, proximiores illum poterint, causam proseguentur.

(57). *Miles de homicidio.*

Ut violentorum etc. Miles occidens militem XL marcas exsolvat, pro mutilacione membri XXX, et pro simplici vulnere XV marcas expagabit.

(58). *De eodem.*

Laurentius conquestrator etc. Interficiens matrem alicuius illegitimam, eidem // obiecto non prodest, sed ad solvendum casum debet condemnari.

[9, a.]

(59). *De ministerialis officio circa occisum.*

Consuetudine iniquissima etc. Ministerialis occisum in via spoliare non debet, sed de grosso debet contentari, donec de homicidio questio sit finita.

(60). *Depascentes semina.*

Ut quilibet etc. Depascentes semina alterius pro quolibet iumento vel peccore unam quartam exsolvere teneantur.

(61). *Pro depascentibus frumentis.*

Aut erubundum etc. Pastus dampnum depascentium frumentorum, iumenta vel peccora per noctem reservans, ad proximorem curiam castellanie depellere teneatur.

(62). *De iure competente.*

Uoluntis etc. Agens iure Theudunico contra reum, eodem iure res respondere non tenetur; sed si reus voluerit, coram iudice competente contra ipsum agitabit.

(63). *De incendiarii capitulum.* //

Ex lege infra ubi etc. de crimine incendij accusati, iure Theutunice in villis non poterint se excusare, sed iure Polonico coram iudice competente tenebuntur respondere.

[9, 6.]

(64). *de stuprationibus.*

venere etc. Raptores virgines et castas mulieres violentes, si fuerit proclamatum, in iure Theutunice se non poterint excusare, sed iure Polonico tenebuntur respondere.

(65). *de sententia et non iudicanda.*

Cum secundum statum etc. Ille amittit privilegium auctoritatem, qui eo non videtur in concessa potestate, prout ius habens Theutunice et non paret eo, amittit ipsum.

(66). *de eo, qui ius suum non videtur.*

Statuimus etc. Sciens privilegium alterius et contra hoc in iudicium provocans, sexagenam amittit; si iuraverit, se nescivisse, rem fore privilegiatam, erit liber.

(67). *Unus unctio, non recedat filius.*

Cum ex reparatione etc. Plures unctioes || de una villa la ad aliam recedere non possunt, nisi ad decimum unum, preter domini voluntatem, nisi in casibus hic etiam exceptis. Item dominus ville si violenter oppresserit uxorem unctiois aut filiam; sed dum unctioes ratione culpe domini sui excommunicantur; tertio dum infirmerantur unctioes domini sui delicti ratione, ne dum unus ad omnes surgere possunt. Quarto ut infra.

[10, a.]

(68). *de reparatione priorum.*

et mulier etc. Priores non habentes statum contra iniurias agitare poterint, cum ad annos pervenerint, et exco-
cepere prescriptione (et ad oppiam non poterint, nisi post annos fuerint neghentes.

(69). *de bona presumptione.*

Ut viri famosi etc. Propter bonam presumptionem ubi cuius viri licet de furto aut latrocinio accusetur, pro-
prio iuramento poterit se excusare.

(70). *de recipiendis.*

Equitius etc. Cum voluntate recipiens res alicuius, si partem requirit se || recipere, necesse est per alios recipere iuramento compromittit.

[10, b.]

(71). *de eo, qui iuravit.*

Item Equitius etc. Debetur a iuramento a cane videtur, et

probatum est, quod incitatione puerorum vicini lesum habuerit, vulnera obtinebit; alios vicinis per iuramentum se expurgabit.

(72). *De cautela.*

Querela etc. Prestans occasionem vel paramentum vulnerato, ad vulnera debet condemnari.

(73). *De puer non appulso.*

Preterea etc. Si pastor inculpatur pro aliquo puerulo, quod ipsum desperaret, ad villam non rediens, pastor iurabit, quod ipsum ad villam appulisset.

(74). *De ludo la villorum.*

Ut noxiis etc. Parentes non tenentur pro ipsorum filio ad pecunie delicti satisfactionem. Idem dicimus de ||
Tuteis et quolibet contractu inito per filium.

[11, a.]

(75). *De ludo ad prestam.*

Ad precludendum etc. Ludent ad prestam, si victus fuerit, ad satisfactionem victori non tenetur, nec ipsum poterit ammonere; quod si fecerit, pena fustigationis et a funiatur.

(76). *De bellatoribus.*

Expositis reipublice etc. Ad expeditionem transeuntibus in prato stationem aut in villis facere non debent, nisi in campo, nec rapinas committere, nisi habiliu mo-
derate pro equis.

(77). *De divisione filiorum cum patre.*

Ex communi etc. Filij post mortem matris non petunt a patre portionem, antequam ad secularis miferias non commolabit, nisi fortasse hereditatium et bonorum fuerit dissipator.

(78). *De profugis furta committentibus.*

Sepius contingit etc. Profugij vel furta committentes, licet gratie regie restantur, nichilominus de commissis tenentur respondere et satisfacere pro commissis ||
nec post hoc in sublimitate honoris bonis poterint ut
equari.

[11, b.]

(79). *De Tutey et usuris.*

Cum usurarium etc. Tutey pro debito principali et usura ad iudiciu provocantes infra duos annos predictis usuram accrescentem committere debent tam-
lum de principali et de usura infra predictum tem-

fuit autem puerum sententi.

(80). *De quatuor incisa.*

Incisum etc. incidens quorundam aliorum, pueri illi
III. q. xlii. in quibus dominus est incisa.

(81). *De pueri utriusque subiectis.*

Et licet etc. de modo recipiens dominum alterum, si
pro defensorum puerorum fuerit, vel occisus, puerum
non incidet de sententia, si non puerum sit, vel occi-
derit frumentorum defensores, lesa ulnere et fuerit
caput solvere sit ulnere.

(82). *De vilipendio matris.*

Incisum enim etc. de nobili a nobili improperia-
re, ipsum filium meretricis // accendo et non reuocat
neque negat, XI. meretrix neci ipsum occidisset non
erit (1) de incursurum.

[12, a.]

(83). *De reuocatione.*

Idem alium etc. Reuocando debet dicere, id ipsum
sum locutus, mentibus sum sicut canis.

(84). *De vulneribus novitium.*

In percussione etc. si nobilis nobili plagam intulit,
lesit ad sanguinis effusionem, vulnera probata eadem
excohiat cum pena fura^{cra}.

(85). *De vulneribus amethonum.*

Et plerumque etc. Pro vulneribus amethonum aut
enormi percussione, lesa duo partes et tercio iudicio,
ubi causa agitur, debet assignari.

(86). *De fluctuatione pueri.*

Incisum etc. amethon fluctuans vel puerum la-
cune medietatem in terra, cum excidit, amethon le-
nuitur, sub pena fura^{cra}.

(87). *De pueri cidi.*

Et licet etc. puerum cidi puerum proximum
occidens, in hereditate ipsum sustinere non debet. //

[12, b.]

(88). *De robis violentis.*

Item si quis etc. Roboratus autem alium violentus,
pro qualiter expians quatuor partes cum pena XI. de ma-
nibus pueri et roborem iudicio excohiat lenit.

(89). *De re alium caputium.*

Item alium etc. Roboratus alium re alium rei-
lent, cum pena puerum medietatem excohiat lenit.

(90). *De agris violentes seminales.*

Si aliquis etc. Seminans agros alicuius, semine parat cum pena *fyalkh* ^{exa} = muncipata.

(91). *De ffeno.*

Item pro curu ffeni etc. pena XV et tres gr. Item pro capa cuiuscunque grani VI marce muncio et dampnum forro XV.

(92). *De appellacionibus.*

Cum aliquis etc. Arguens sententiam castellani Crac. felles emelinas et palatino mustellinas, ut ibi infra huius...

(93). *De ffilio hurore.*

Filius etc. Si plobizando aut laxillos ludendo alicuius filius aliquid perdidit, in ipsius partem computabitur, cum ad divisionem venerit cum fratribus. ||

[13, a.]

(94). *De vulnere militis.*

Militi etc. Conetho vulnere militem decem marcas eidem exsoluat cum pena *fyalkh* quadryesca.

(95). *De pinctore capitulum.*

Maroldus etc. Inculpatur pro facto, quod ipse sum falsa... cionem, si poterit, comprobabit.

(96). *De eo, dum quis in ioco vulnere.*

Item Beroldus etc. Confitens se in ioco aliquem in ioco (s) vulnere aut ludere, ad satisfactionem et condempnationem.

(97). *De fideiussore peccuni.*

Nicolaus etc. fideiussor accersens per principalem debitorem debitum esse persolutum, ad forbandum admittetur.

(98). *De dote et alienatione.*

Statuimus etc. Uxor marito mortuo circa donationem et dotem remanebit.

(99). *De eodem.*

Item statuimus etc. Aliquodis dotis in parata peccunia facta in presencia amicorum valeat. ||

[13, b.]

(100). *De violacione strate publice.*

Martinus conqueritur etc. Violator strate publice cum duodecim testibus tenetur se expurgare.

(101). *De ne inuenta.*

Sicut assassinus etc. Inculpatus pro invenciónem alii
cuius re . . . . . onto se expurgabit.

(102). *De arbore pomifera.*

Cutimur etc. Cuiusdam arboris pomiferam
aut fructiferam XII menses XL excolere et
fructus.

(103). *De rebus in possessionem actis de iudicio.*

Proterea etc. Cum adlocutus aut familiaris per
dominum inculpatus, servus, debet se cum sex les.
libris expurgare.

(104). *De impione iudicio.*

Cum officium etc. Culleciam nullus potest emere
preter domini vel voluntatem.

(105). *De iudicio.*

Cum omnis etc. Divisio facta coram amicis li.
gat, licet ad noticiam principis non // fuerit aduc., [14, a.
la, si per tres annos et tres menses perdurabit.

(106). *De prescrizione (v) annuali super furto.*

Cum furto etc. Si aliquis infra annum annuum
de furto aut latrocinio per vicinum eiusdem ville
vel parochie non accusatus, prescriptio annualis
contra agentem procedit; si autem sunt distantes
non quidem triennali prescrizione poterit evadere
accusatus.

(107). *De fueris iudicialis.*

Si cuiuscunque etc. Inducit super aliam
vis annis per iudicem, prescriptionem predictam
cum annorum actori obicere non possunt.

(108). *De prescrizione maritalium, viduarum.*

Cum realis etc. Viduis et maritalis prescrip.
cio communis non obest, sed suis prescriptioni
bus utantur, ut ibidem infra est descriptum.

(109). *De prescrizione bonorum.*

III viri femori etc. Si aliquis, cui alios quos
liberati aut latrocinio (et) mala non sunt, acui
zelus propter bonam presumptionem, proprio in
remonde se expurgabit. // [11, b.

(110). *De prescrizione iudiciali.*

Ita autem etc. Agente pro capite hominis
cuiuscunque, obicitur exceptio triennalis.

(111). *De correctione sentencie.*

Cum in carcerum etc. Cum in penis facilitas haberi debet, consuetum est, redarguens sententiam iudicis pro fellibus mardivinis tres marcas eidem incutit, si sententiam suam approbaverit fore iustam; si vero vincatur, tres marcas cum fava fixathmadvexete suffusus rubore restituit vicinera . . . qij.

(112). *Iudex quando non potest redargui.*

Addicientes etc. In presencia regis aut in colloquio generali, palatinis, baronibus presentibus, iudex de malo iudicio non potest redari.

(113). *Walecz.*

Addicientes etc. Recipiens iustitiam ad iudicem, cum recordatur, cognoscere tenetur.

(114). *Iudicem sex testibus paribus dignitate.*

Statuimus etc. Si quis redarguerit sententiam iudicis, iudex per suos // collegas se expurgabit. Si vero voluerit ipsum de falso actoris approbare, per sex testes hoc facere debet simili dignitate et statu, cuius noscitur fore iudex.

[15, a.]

(115). *De pellendis figuerancijs.*

Ubi curie etc. Fignera recepta ad curiam castel, tam puit palatini licite pelli possunt. Ubi curie regales sunt remote, officiales palatini instituunt et pro eisdem penarum (1) voluerunt vel capitulum tollunt.

(116). *De moneta.*

Cum sub uno etc. Unum ius et moneta in toto regno haberi debet, ne sit sicut monstrum.

(117). *De municio militum.*

Sed quia etc. In armis quilibet miles secum duci posse aut quantitatem . . . armium suorum et (1) rempublicam debet de armatis hominibus deservire.

(118). *De prescriptione consanguineorum.*

De cetero etc. Tutor fuerozum hereditatem // contra euentem hereditatem consanguinej infra tres annos et tres menses agant alias prescriptio eis . . . alit.

[15, b.]

(119). *De tutoribus fuerozum.*

Cum pater etc. Tutor fuerozum hereditatem ipsorum vendere aut huiusmodi nec perdere non poterit,

ut nec pueri etiam non humiliter respiciantur scilicet,
sunt, nisi in pueris, ut infra.

(120). *De litoribus.*

Multociens etc. Litorum puerorum cum ad vias
frequentioribus, de nulli rationem facere debent, nisi
si de censibus et iumentis.

(121). *De re puerorum.*

Statuimus etc. Pater filiam aut fratres sororem
secundum quantitatem possessionum et secundum
statutum dotare debent.

(122). *De raptoribus et oppressionibus virgi um.*

Statuimus. Virgini raptor violentus vel op-
pressor in gracia eius et am. . . . . existat; filia
se procurans rapti absque voluntate parentum
dolum amittit.

(123). *De oppressionibus.*

Quicumque etc. Opprimens virginem aut
quancumque mulierem violentus, si proclamante,
ut, in gracia eius aut amicorum existat.

[10, a.]

(124). *De perfectis infame habendo.*

Statuendo etc. Accusatus tribus vicibus de fur-
to au. . . . . et iudicio convictus, infame . .
. . . . . debet remanere.

(125). *De iumentis occisis.*

Statuimus etc. Occidens indomitum iumen-
tum tres marcas, foledrum tres marce (i) damp-
num passio perfoluat.

(126). *De flicionibus limitibus.*

Statuimus etc. Habens limites ac alterius
silviam incidens, potest infingerari secundum quod
infra.

(127). *De pascendis indomitis.*

Statuimus etc. Censurians iumenta indomita
a festo sancti Michaelis usque ad festum sancti
Michaelis absque necimento alterius pascere bene,
sunt alias solia (i) dampnum passio prout infra.

(128). *De pascendis pascendis.*

Statuimus etc. Silviam vel mericam habens a
se distantem, scopas ad ipsam mittere vel fellere
non potest, nisi via prout infra.

[10, b.]

(129) *De profugis et transiis d. m. l. i.*
Quod si . . . . . etc. profugo episcopus vel fra.
. . . . . novum mentium dare pote.
rit . . . . . aliat innocentiam suam extinguere.

(130). *De Amethonibus fugitivis.*
Preterea etc. Ametho fugiens obsequi culpa do.
mini sui, nullum in consequitur, nisi heretico.

(131). *De Tuteorum usura.*
Porro etc. Tutei super liberas peccunias prestare
non debent, sed super pignus poterint mutuari.
Finis libri Polonicus sequitur.

[17, a, b, vacat.

In nomine Domini amen. Quia scriptura testante
omnis ethas ab adolescentia fit promptior ad malum
et omni creatura consistat sub . . . cio, naturaque hu.
mana facilius habetur ad delicta, sic etiam quod
vicia mittetur, quamvis domino disponente sibi fidei.
ci debent fore fidei, modesti, iusti et pacifici, effren.
ta quia cupiditas nisi iusticie coratibus subvertat.
tum . . . facto concordia et pax inter homines deperi.
ret, summum bonum in hac vita est, iusticiam cole.
re et unicuique, quod suum est, tribuere, et preter hoc
conditor statum seu constitutio ut humana coarce.
tur auidacio, et inter improbos innocentia securitate
letetur, *Liber statutorum et iurium*

[18, a.

Maximiliano dei gratia rex Polonie etc. Significa.
mus, quomodo sapientes, ut subiecti in regno nostro
degentes, preterea in regno Polonie et terris, cuius.
cumque status et conditionis existant, honeste vi.
vant, alter alterum non ledat et ius unicuique tri.
buatur: preterea de consilio venerabilis in Christo
patris, domini Taraschii, sancte Gnesnensis ecclesie
archiepiscopus (s) necnon prelatorum, palatinorum,
baronum et universorum nobilium nostrorum de ter.
ra Polonie ad perpetuam rei memoriam statuta edi.
dimus inscripta, volentes ut ipsa statuta in pre.
dicta terra Polonie ab omnibus observentur, sicut
nostram indignacionem et penas contentas in illis

[18, b.

velint et cupiunt evadere. Constat enim ple-
nissime multorum famularum . . . non sumus co-
lis delictorum prohibere contenti, sed etiam ut
peccata delinquentibus imponamus. *Introducitur.*

In concipiendis igitur et ferendis sententiis solum
modo habentes deum pre oculis, ne velint fame sic
prodigi et persecutores contra eorum conscientiam
et honorem iusticiam ledant aut per fraudes alicui
parti procedant in gravamen, statuimus, ut si iudex
quies iudex ordinarius aut (S) delegatus, timore dei
postposito utique sententiauerit contra aliquem clien-
tulum et alteri parti ipsam condemnando super here-
ditate aut alia re certa in iudicium deducta, et
propter hoc fias dampnata ad superiorem appellat,
et quia moris est in iudicio Polonicali, quod iudex
in q. . . . . ut sententia per partem impugna-
tur non prius assignetur (S) || sibi, ut in penis pari-
libas habeatur, si idem iudex vincatur per par-
tem condemnatam, pelles aut tres marcas recep-
tas, prout supra cum pena pyathna . . . . . a
suffragis rubore suo adversario restituat. . . . . ad
superiorem in falsa pronuntiatione e. . . . . cavet.

Inscriptio et statum . . . . . militiam ecclesiam.

. . . . . videncia sancte Grencensis etc.
/; mactęfųę arbitraczja arcybiskup
pra quicquid. męstęy Nazimorem drolen pol-
skim w Bedrankę his. Bratowskim o inter-
dyktach i pzięgcinie, a czeręch arcybiskupów etc.
rona, bez pzedowiczenia, forrem na etc. [20, b
w dntu mactęfųę: *Copio benivolencie* /

a.

Non debet reprehensibile nec ^{que} minus iudicari, si se-
cundum temporum varietatem, consuetudines et ~~statuta~~
humana ^{varientur}, cum ^{virorum} civilibus non sufficiat ~~visum~~ ^{facta}
fortitudine tollere vel armonium ^{philosophie} esse et
ornatum, si moribus et statutis non fuerit decoratus. ^{1) (176}
Et ob hoc nos Kazimirus dei gracia rex polonie, una
cum baronibus nostris, nulli et voluntate dei conside-
rantes, quod iuxta temporum antiquitatem, in terris
dominis nostris subiectis plerumque ~~causae in iudiciis~~ non
uniformiter, sed secundum capitulum ~~seu arbitrium~~
~~discretionem~~, quamvis super uno et eodem ~~facto~~ va-
~~rio et diversimodo~~ deciduntur et diffiniuntur, ex
qua varietate questiones seu cause plerumque ~~per~~
multiplices vexationes remanent quodammodo im-
mortales, ~~quapropter~~ ^{unde} ad laudem dei omnipotentis ~~domini~~, eius
matris beate ~~virginis~~ marie ~~hucusque~~ civis celestis, ~~et ad pro.~~ ^{ad honorem}
factum, commodum ^{que} et utilitatem nostrorum sub-
ditorum, decrevimus predictorum iudiciorum seu
causarum decidere et evellere varietatem, volen-
tes et statuentes, quod deinceps perpetuis temporibus
iuxta infrascripta dimittat statuta omnes et sin-
guli iudices terrarum nostrarum debeant et tene-
antur iudicare ^{ac} et eadem statuta districte et fir-
miter observare.

De constitutionibus Ca^m.

1. (1). Cum omnes constitutiones et statuta ~~legum~~ im-
mutantur ^{ut} rebus et negociis futuris et non ~~preteritis~~, volumus,
ut omnes nostrae constitutiones, ~~edite~~ nunc in collo-
quiis gentium in Wislicia, non respiciantur ~~preterita~~, sed ^{edite} ⁷
(2). ~~habetur~~ ^{modo} presentia et futura. ^{Unde} si quis ci-
tat ad iudicium aliquem pro hereditate ^{pro} pecunia
obligata et ipsum ad iudicium evocat, extunc ~~si~~
~~in~~ ~~si~~ ~~terminis~~ ~~preemptoris~~ non ~~parietur~~ ~~inter~~ ~~lucra~~,
~~sed~~ ~~in~~ ~~nomine~~ ~~hereditatem~~, ~~pecunia~~ ~~res~~ ~~in~~ ~~nullo~~.
minis restituta.

De grangijs flumine relictis (?)

2. (3). Inter altercationes inter nostros subditos super li-
mitibus in hereditatibus ipsorum distinguentis, gra-
ves questiones suscitantur, ex quibus ex parte argen-
tur et labor nimis interdum supponitur discordan-
tes ^{et} quia aliter fluviorum, ut plurimum, inter
hereditates ~~profluencium~~ ^{habentur}, unde si que ~~vid-~~
~~unt~~ ^{et}

B. J.

3.

7.

non transire teneantur.

Spirituales ad bellum serviantur.

(9). Cum nullus iure suo debeat defraudari, et quia
 plerique ~~clerici nostri~~ ^{en} regni bona patrimonialia tenen-
 tes, ~~de eisdem bonis~~ sub umbra clericali debita nobis
 et nostra ~~regis~~ ^{re} servicia in facienda expeditione sub,
 in hoc consueverunt, ideoque ~~statuimus~~ ^u, quod
~~idem clerici nostri~~ ^u regni, cuiuscunque status exi-
 stant, ~~predicta patrimonialia~~ bona tenentes, vel nobis, ^{fraternaliter}
 cum personaliter transire teneantur ad quoscunque
 expeditiones, iuxta predictorum honorum facillati-
 tes, vel eadem bona proximis ~~suis laici~~ ^{re} fratribus suis laicis //
 teneantur dimittere et renunciare eisdem. Qui si
 necesse facere curreverint, ~~predicta~~ ^{re} quicunque bona
 predictorum clericorum ~~deceamus~~ ^{re} regno ^{re} nostro
 perpetuis temporibus applicanda.
Domine habeant suos procuratores.

[24, a.]

(10). Ut dominarum habitatio propter fragilitatem
 sexus et celitus virorum omnino sit distincta, et ne ad
 causas vocate freuant se in ~~hac~~ ^{re} masculorum, tam
 sit nostra auctoritas de presenti, ut si quae domina ~~plura~~
 virgo citari aut citata venerit ad terminum sibi prefi-
 xum, iudex preceps ~~iudicis~~ ^{re} officialem suum cum ~~plura~~ ^{re}
~~conferat~~ ^{re} ad hospitium illius domine mittere teneatur,
 coram ~~quibus~~ ^{re} actionem suam defensionem suam cause ad
 iudicem vel procuratori, cui placebit, in locum delegabit. ^{aut suo}
Quilibet potest habere suum procuratorem.

(11). Quia cuiuslibet summa defensio non est deneganda,
 ideoque statuimus, quod in iudicijs ~~nostri~~ ^{re} regni quilibet
 homo cuiuscunque sit status et conditionis, potest et de-
 bet habere suum advocatum, procuratorem seu prolocutorem.

Capitulum de

(12). Quia ex multiplicitate iudicium, prout experientia
 docuit in causis, quampis super eodem facto, va-
 rio et diversimode plerumque sententia proferebatur,
 et ideo volentes certum ~~numeron~~ ^{re} statuere ~~iudicium~~ ^{re}
~~omnino~~ ^{re} ~~variatis~~ ^{re} ~~procedere~~ ^{re}, statuimus, quod unus in
~~provinciensi~~ ^{re} et alter in ~~apud dominiensis~~ ^{re} ~~terris~~ ^{re} ~~iudices~~ ^{re}
~~nostros~~ ^{re} habeantur, ita quod dum nos ~~conligerit~~ ^{re} ali. ^{co iudic}
~~quod~~ ^{re} ~~terroirum~~ ^{re} ~~carumdeus~~ ^{re} ~~limites~~ ^{re} ~~interdare~~ ^{re} ~~pro~~ ^{re} ~~interdare~~ ^{re}
~~interdare~~ ^{re}, quod iudex et subindex terre, infra cuius
 limites morabuntur, in curia nostra de causis iudicare
 et cognoscere teneantur, ~~de~~ ^{re} ~~interdare~~ ^{re} ~~pro~~ ^{re} ~~interdare~~ ^{re}
~~tem~~ ^{re} ~~iudicium~~ ^{re}, quod deinceps in quibuslibet causis

[24, b.]

B.

(10

14

De Ordinibus autem vocandi ipsos litigantes ad presentiam ipso-
rum iudicum taliter duximus describendum, quod scrip-
tor ~~causarum~~ sub pena privationis sui officij non aliter,
quam secundum ordinem citationum litigantes per mi-
nisterialem vocandos nominabit, ita, quod quis ~~primus~~ ^{primus} ad cau-
sam ~~provocaverit~~ ^{provocaverit}, prius nominetur et expediantur, et
qui ~~secundo loco~~ ^{secundo} ~~provocaverit~~ ^{provocaverit}, secundario nominetur, et
expediantur, ~~et sic deinceps usque ad extremos procedatur.~~
Quod si altera partium negligenter sine quovis casu im-
pedita et tribus vicibus evocata, se presidentibus non ex-
hibuerit, mox adversa pars presens de audientia remo-
veatur et alij litigantes secundo ~~loco~~ ^{loco} ~~inscripti~~ ^{inscripti} nomina-
bunt et ad audienciam ~~pro~~ ^{pro} ~~veniant~~ ^{veniant}, et nichilominus pars,
que fuerat ~~absens~~ ^{absens} et tribus vicibus evocata ~~non~~ ^{non} ~~venit~~ ^{venit}
~~casus~~ ^{casus} ~~fraxere~~ ^{fraxere} si circa extremam horam iudicij in-
dies quasi surgere volente, secundario tribus vicibus
evocata, non curaverit parere, est tunc contemp-
tatur. Si quis autem eo tempore, quo iudices presi-
dent, ad locum, in quo presidebunt, preterquam ad
petendum citationem vel de speciali ~~ipsorum~~ ^{ipsorum} iudi-
cium licencia et mandato, quavis presumptione et le-
meritate intrare presumpserit, absque aliqua remis-
sione pena, que dicitur fyanthmadresca per iudices
punitur.

De iudicibus (?) et horis determinatis.

14. (17). Quia plerumque habentes iurisdictionem, vel a casu
vel pro libito sue voluntatis consueverunt ad iudican-
dum acceptare vel pigere sibi loca quolibet inliber-
minata; et ideo, ut quisque suis terminis sit conten-
tus, statuimus, quod Cracoviensis castellanus in tri-
bus ~~summas~~ ^{summas} locis, videlicet in Cracovia, in Au-
dreyova et in ~~Polonia~~ ^{Polonia} debet et tenetur sua iudi-
cia pertractare; alias tamquam a non ~~suo~~ ^{suo} iudice
quidquid factum fuerit vel iudicatum, nullam ha-
beat firmitatem. Similiter Idem de castellana Lau-
domirensis et de alijs fieri statuimus.

... rma citandorum per ministerialem. ||

15. (18). Quoniam ex modo citationis nonnulla gravamina
et oppressiones ~~nostris~~ ^{nostris} ~~subditis~~ ^{subditis} per nostros iudices et of-
ficiales provenire consueverunt, et ideo ~~eadem~~ ^{huiusmodi} ~~gravami-~~ ^{gravami-}
nibus et oppressionibus ~~volentes~~ ^{volentes} ~~obviare~~ ^{obviare}, statuimus per
ministeriales suos officiales, ~~per nos~~ ^{per nos} ~~quoscumque~~ ^{quoscumque} nostros sine quolibet
iudices deputandos, in hunc modum ~~formandam~~ ^{formandam} et

Idem similiter

[26, a.]

De pena iudi-
ciali.

[26, b.]

faciendam fore citacionem. ~~et si ipse mi iudicabit cum~~
~~ad solido baculo ad citandum accedere debet et~~ ~~quoniam~~ ~~di-~~
~~minus ville pro se quolibet exequi fuerit citandus.~~ ~~et~~
~~in illa eisdem villa villanis in pace et tranquillitate,~~
~~ad portam curie eiusdem domini ville sine baculo lan-~~
~~gendo et clamando, eundem citare debeantur, exponen-~~
~~do nichilominus, de cuius iudicio mandatu et ad-~~
~~cuius instanciam, et propter quam causam fuerit~~
~~eandem citacionem.~~ Si autem eiusdem ville villani
~~et ipse dominus ville fuerint in simul culpabiles,~~
~~voluntis, quod eodem modo tangendo portam~~
~~cuiuslibet villani ^{vel} cum eloneis, clamando faciat~~
~~simili modo citacionem.~~ Qui villani si non fue-
~~rint culpabiles in delicto sine domini, voluntis et pre-~~
~~cise prohibemus, quod per eandem citacionem quolibet~~
~~quodlibet non ^{and} grauentur, nec ^{and} fatigantur, ^{una} quia ple-~~
~~minque in odium et contemptum domini ville et ex~~
~~rancore consueverunt villanos indebile fatigare.~~
~~Alias si contra hoc ipsos villanos contingerit citari~~ ~~huiusmodi infer-~~
~~vel ^{men} fatigare, ^{reut} decernimus, quod procuramus ^{canonem} ~~certas~~~~
~~nam eandem pena, que dicitur pyrothnadreros~~
~~primatur.~~ ~~Et ^{fecit} eodem modo voluntis fieri citacio-~~
~~nem predictam, ubi sine delicto domini ville, ^{qui}~~
~~cuius villani communiter vel diuisionem culpabiles~~
~~vel et delinquentes, ita, quod ad portam tangendo,~~
~~quolibet ipsorum citare debeantur, cessante quali-~~
~~bet oppressione ^{supra scripta} dicta.~~

[27, v.]

De citacione etiam inopinata:

16. (19). Preterea cum in deliberacione consistat ma-
 ter virtutum ipsa discretio, contingit plerumque,
 quod aliqui nostri familiares vel alij quomodolibet
 de curia nostra constituti, ~~vel in iudicio ^{correlati} seu inveni-~~
~~antur inopinati.~~ ~~et nichilominus in iudicio in pre-~~
~~sentia seu iudicacione ^{correlati} et questivores, de~~
~~quibus minus cogitauerunt, moueantur pudent.~~
 Itaque ubique fieri providere volentes, quod dicitur,
 de modo citati cum bona deliberacione et discretio, [inopinata]
 et ^{chif} ~~propositis~~ respondeant, et actores iuxta quibus
 actus seu causas non frustrantur, statuimus, quod
 cum aliquis in nostra curia ~~vel in iudicio~~ [inopinata] [premissis modo]
 fuerit, ad nostram vel iudicis presentiam fuerit ~~pro-~~ [et citatus fuerit]
~~in modo dicto, actor seu ipse iudex questiv-~~
~~us in iudicio non debeat in iudicio exponere, vel~~

B.1

20

21

teneatur. proinde de his citationibus et quibuslibet iudici-
cibus seu subdistinguis, quoniam deinceps sine certo acto-
re et causa expressa, non debent aliquis citationes. nullas debeat dare
dum ut patet unius (?) in notis.

22. (25). Item dum aliquis pro hereditate citatur, et com-
parens in iudicio plerumque maliciose opponit, quod
quia Petrus vel Johannes in parlibus remotis est con-
stitutus et sit coheres ^{des} eiusdem hereditatis, quamvis
forte nihil iuris habeat ad eandem, ideo dicit, se
non teneri respondere pro eadem hereditate. Quia pro-
pter statum, quod talis Petrus vel Johannes in
iudicio nominatur, de mandato iudicis aliquis ⁱⁿ ~~in~~ ^{malis}
minuti toco vel circa parochiam, de qua est here-
ditas, pro qua eadem questio movetur, per mini-
sterialium tribus vicibus publice proclamando, ad
prosecutionem seu defensionem cause ad eorum
locum et terminum debet citari; quo non com-
parente, exitum ipsius contumacia seu absentia
non obstante, ad decisionem seu diffinitionem
cause licet ~~procedatur~~ per sententiam diffinitionem
de contumacia et fructibus bonorum.

[parochia
[29, b.]

23. (26). Experientia nos edocuit, quod quandoque non
contumaces pro contumaciis vel ipsi contumaces mo-
dum tamen excedendo, pro contumacia puniuntur
et gravantur, videlicet in eo, quod cum aliqua villa
ignoratilis, ubi sex boves fuerunt recipiendi, XXX^{ta}
vel ~~XX~~ recipiebantur, et antequam ad locum debi-
tum depellerentur, per modum rapine in non
modicam pauperum destructionem dimidebantur
et consumebantur. Ideo statum, quod pro prima
contumacia punienda, ministerialis cum duobus fa-
mulis iudicis ad villam accedens, sicut alias pres-
missum est, cum domini villa tantum culpabilis
fuerit, in duobus bobus ~~dimidat~~ insigniretur;
si autem punctiones exhiberint culpabiles et citati con-
tumaces, quilibet eorum tantummodo in uno bove
insigniretur; et idem decernimus pro ^{2a} ~~secunda~~ con-
tumacia faciendum et observandum. Si autem tertia
fuerit dominus una cum villanis contumaces, decerni-
mus, quod contumax causam pro qua dimissus
esse citatur, perdat et ab eo cedat per contumaciam in
dicantis, decimaribus, quos omnes boves ~~ignoratilis~~
~~pro ipso iudice~~ in citate ~~causa~~ septima in
rapine vero vero dicantur ab omni aliquo abstinerent.

[XXX^{ta}]

[et faciendum]

[30, a.]

per ipsos iudices
 sed et quod aliqui iudices...
 de iure...
 statuimus, quoniam si predicti ministri...
 cum ad eandem impignorationem cum familia ipsius in
 vicis villa impignoranda per dominum ville et villanos non admittant
~~permittant~~ impignorari iuxta premissam limitationem
 vel ipsa ~~impignora~~ habita per eundem dominum ~~vel~~ villa
 nec in villa vel ante villam seu in via violententer recedant
 fiantur, dolium, et rebellionem eorundem puniendo, ~~vel~~ [vel refecturiam,
 hinc, quod penam, que ~~in~~ ⁱⁿ dicitur pyxalnadze,
 circa idem rebelles nobis et iudici solvere teneantur, et
 nihilominus cum alia pena pyxalnadze circa eadem
 pignora deusgala vel violententer ablata integraliter restituantur,
 quare teneantur. Qui si in dandis pignoribus predictis
 et in satisfaciendo de penis premissis fuerint dolosi et
 rebelles, ita quod iudex forte non sufficiat propter pro
 tentionem eorundem, ad puniendum et impignorandum
 eosdem, volumus et decernimus, quod pena, que ~~in~~ ⁱⁿ dicitur
 hinc ~~pyxalnadze~~ ^{pyxalnadze} ~~et~~ ^{et} ~~causa~~ ^{causa} ~~applicanda~~ ^{applicanda} puniantur. ||

de pro dolo et contumacia et pignoralis iudicium.

AB
 (27) = 25.

24. (28) Preterea quia per frequentem pauperum impignora-
 tionem plerumque pauperes plurimo dominum et oppressio-
 nes multas faciuntur, videlicet in eo, quod caleria,
 lim et in hinc, non per modum iusticie potest
 his ad aliquam villam impignoratorem accedentes deinceps
 inabiliter et plerumque absque iudicis mandato et sine
 culpa domini ville vel villanorum committere pluri-
 mas presumptas rapinas; quapropter super hoc ~~premi-~~
~~vere volentes~~ statuimus, quod deinceps iudex vel iudex
 iudex ad impignorationem faciendam non plures quam
 duos famulos cum ministeriali transmittat, et qui
 sine culpa vel sine causa vel non condempnatos seu
 convictos aut in iudicio non confessos ipse iudex non
 presumat nec permittat impignorare. Quia si ipse iudex
 vel aliquis alius quamvis auctoritate vel potius propria leue-
 ritate et presumptione impignorare et potius rapinas com-
 mittere presumpserint, decernimus precipiendo, quod pre-
 terea, rei quolibet alias res ratione impignorationis abla-
 ta et recedat, iudex eorundem ville impignorare vel villa-
 nos ~~ville~~ eiusdem accedentibus, inabiliter et contra iusti-
 ciam se esse impignoratos remota et cunctis qualiter
 diffinitate ~~ad~~ ^{ad} ~~impignora~~ ^{impignora} ~~et~~ ^{et} ~~ex~~ ^{ex} ~~hinc~~ ^{hinc} ~~super~~ ^{super}
 [fuerint] ~~cautionis~~ ^{cautionis} ~~premiare~~ ^{premiare} ~~decessit~~ ^{decessit}, termino eandem

[31, a.

[quid]

domino ville vel villanis impignoratis ad ostendendum
suam innocentiam assignata. Et nihilominus ut auda-
cia et temeritas impignorantium restringatur, decernitur
iuris, quod dum premisso modo sine culpa in fi-
gnorati ^{conson} patefecerint suam innocentiam, quolibet per-
sonae fuerint in dicta impignoracione, iudex vel sub-
dex, qui fuerint in mandatis, pro quolibet ipsorum
penam, quae vocatur ^{to} pyathuadrescoa poverit se in
cursum, domino ville impignorato persolvendam.
De pena redemptoria.

[31, b.]

[30, b.]

25. (27). Preterea pena, quae consistit nostro fisco sine ^{derum} redemptoria 7
nostre ^{curre} ~~camere~~ applicari, quae ~~polgariter~~ ^{curie} dicitur ~~quodam~~
~~statu~~, statuimus, quod tantummodo in quatuor ^{curie} ~~curiis~~
~~casibus~~ infrascriptis, et non pluribus nostre ~~camere~~ ^{curie} appli-
cetur. Primus casus ~~est de incendio~~ ^{um}, ubi accusatus
de incendio iuxta formam iuris ~~invenisse~~ ^{non} se poterit
expurgare. Secundus casus ~~ubi aliquis accusatus de~~
~~violenzia sine spolio publice~~ ^{um} ~~strate~~, ~~defecit~~ in sui ^{um} ~~curia~~ ^{quis dicitur?}
expurgacione. Tercius casus ~~ubi aliquis in iudicio~~
~~inducitur propter~~ ^{um} ~~parum pendens~~, ~~aut debitor vel glori-~~
~~osus~~ ~~propter~~ ^{um} ~~extrahendum~~. Quartus casus ~~propter~~ ^{um} ~~et rebellis~~
~~hoc est~~ ^{um} ~~aliquis iudicatus et condemnatus~~ ^{um} ~~et fuerit~~
satisfacere vel sufficientem ^{um} ~~fideiussoriam~~ ^{um} ~~cautio-~~
~~nem~~ ^{um} ~~pro~~ ^{um} ~~et facere~~ ^{um} ~~contempserit~~ et de iudicio per
suam rebellionem discesserit, ~~non prestata~~ ^{um} ~~predicta~~
~~cautione~~. Volumus, quod ~~premissa~~ ^{um} ~~pena~~ in premissis,
in quatuor ~~casibus~~ ^{um} nostre ~~camere~~ ^{um} applicetur.

De contumacia.

26. (29). Actor procurat ad causam reum citari, reo in
termino comparere, actore vero totaliter ~~et~~ ^{um} ~~absentante~~,
decernimus ob contumaciam actoris, quae est maior
quam rei, ipsum reum causam oblinuisse. Si autem
reus ^{um} ~~parere~~ in termino sibi assignato ~~non curaverit~~, ^{um} ~~non curaverit~~
actore pro se vel ~~reum~~ ^{um} ~~minimum~~ comparere, decerne-
mus, quod pro huiusmodi contumacia reus ^{um} ~~duo~~
~~rum~~ ^{um} ~~bonum~~ ^{um} ~~pena~~ ^{um} ~~multetur~~.

Pateat ex se capitulum.

27. (30). Licet in pluribus casibus celeritas commendetur,
tamen eadem celeritas in iudiciis et causis expediendis
rationabiliter quandoque est restringenda, ex eo, quod
iudicantem oportet cuncta rimari. Totoque statuimus,
quod si aliquis super capitali hereditaria questione
primo, secundo et tercio citatus, non comparuerit conti-

maxime in termino sibi assignato, ^{et} ob contumaciam eiusdem citati, ~~actor~~ in tercio termino per iudicem decernatur et diffiniamur in veram possessionem eiusdem hereditatis mittendus, et ab omni iure eiusdem hereditatis et ipsius qualibet vendicatione per iudicis sententiam ductus reus decernatur et promittitur cedere, cecidisse.

[32, a.]

Si autem questio fuerit personalis, facta pro debitor vel pro quibuslibet rebus obligatis, et primo, secundo, tertio ^{aut} termino citatus contempserit ^{aut} neglexerit in termino sibi assignato parere, decernimus, quod creditor quocumque rerum obligatarum post tertium terminum per sententiam iudicis distrahendi et alienandi auctoritate iudicis plenam habeat facultatem; ita tamen, quod si res obligate, distracte et alienate auctoritate praescripta minoris valoris inveniuntur et existant tempore alienationis, quam fuerit pecunia credita, et ipse creditor pro summa pecunie per ipsum creditore simpliciter et sine aliqua conditione tanquam pro dicta summa pecunie receperit sufficiens, si ^{quid} ~~bi et non alij~~ idem creditor de sua negligencia debet imputare. Sed si conditionem creditor appropinquaverit circa res obligatas maioris vel minoris quantitalis, si pro minori pecunia res obligatas alienaverit, debitor per iudicem decernatur credite pecunie summam adimplere; si vero pro maiori summa pecunie res alienaverit obligatas, residuum quid quid fuerit ultra summam creditam, debitor creditori restituere teneatur.

De probationibus violentiarum

28. (31). Preterea, ut calumpnijs via precludatur, statumini, quod si aliquis alias bone fame in iudicium pro quibuslibet violentijs evocatur, actor teneatur, quod asserit, comprobare, alias reus tantummodo proprio iuramento se valeat expurgare.

29. Item si aliqui fuerint ^{aliqui (r)} eiusdem parochie seu districtus et de facto quocumque rerum aliquis alium in iudicium voluerit evocare, statuimus, quod pro annis tantummodo inculpabilium de facto habeat evocandi facultatem. Si vero anno lapsa questio non curiam voluerit minuere, quod tunc asserit, rationabile, pro quocumque rebus teneatur comprobare.

[32, b.]

B.

3.

3.

3.

te, quod tales testes ~~de usu~~ ^{demersor (d)} nullo modo ^{test} possent habere nos itaque statuendo decrevimus in tali casu iuramen-
tum Johannis imponendum, si aliam fuerit bonae fidei,
pro expurgatione asserenti, quod proprium suum mel
deportabat.

34. (36). Preterea Petrus contra Johannem deposuit cum quæ-
rela, quod sibi quatuor vulnera intulisset; Johannes ve-
ro fatebatur, se hoc fecisse ex eo, quia armata manu do-
num ipsius Johannis invasisset et in eadem invasio,
ne matrem vel sororem, ^{aut} ^{am} vel uxorem ^{aut} ^{am} vel filios sibi vulne-
rasset; quod vulnus licet per ministerialem conspec-
tum et vicum fuisset oblitus se probaturum, tamen i-
dem ministerialis interrogatus per iudicem, negavit
se ~~profectum~~ ^{profectum} vulnus vidisse et conspexisse. Et quia post
negationem ipsius ministerialis idem Johannes pre-
dictum vulnus matris sue illatum, per alios idoneos
testes, qui ^{ipse} dictum vulnus viderunt et conspexerunt,
offerebat se probaturum, ^{itaque} ~~not~~ in tali et simili casu
decrevimus, eundem Johannem ad producendum
predictos testes fore admittendum.

[34, a,

35. (37). Quærelam Petrus deposuit de Johanne, quod
ipsum vulnerasset, Johannes vero constanter ~~asserere~~ ^{asserere} „asserere”
habet, quod ~~Petrus~~ se ipsum vulnerasset, quod ~~offere~~ ^{asserere} „asserere”
bat se legitime probaturum. Nos autem in tali casu
^{distin-} ~~decrevimus~~ ^{guis} distinguendum, quod si in contencione et
discordia Johannes asserit Petrum se ipsum vulnerasse,
tunc Johannis probationes sunt admittende; si autem
extra omnem contencionem et discordiam Petrus fue-
rit vulneratus, ^{ut} ~~tunc~~, ut est moris, ~~admittimus~~ ^{admittimus} Petri in-
vinculum admittendum. Idem

[34, b,

36. (38). Per experientiam ~~addecimus~~ ^{addecimus}, quod sententia ex
communicationis testibus indicenda malicie ple-
nissime potest opponi, ex qua oppositione ~~sollebat~~
~~sollebat~~ oppressio veritatis. Unde circa eandem ex-
ceptionem sic diximus statuendum, quod cum a-
liis testibus producendis fuerit obiecta exceptio
excommunicationis. Producent testes eodem abs-
que via causa rehabilitatione alios testes, si potest, no-
minando et producendo plenam et liberam habeat
facultatem. ^{autem} ~~si~~ non poterit alios testes nominare

B.

39

vel habere, preterquam eos, quibus obicitur sententia
excommunicationis, ~~voluntis, quod si quis fuerit sen-~~
~~tentia excommunicationis~~, debito modo, scilicet cum
sufficienti cautione iuratoria vel fideiussoria de faci-
endo vel satisfaciendo cum omni reuerentia requira-
tur et petatur, quod eisdem testibus excommunicatis,
ad prehibendum ~~laudem~~ testimonium et subve-
niendum veritati, ne veritas opprimatur, benefi-
cium absolutionis impendat. Quod si excommunica-
tor premissis modo petitis pro testimonio prehiben-
do, denegaverit: beneficium absolutionis, cum huius-
modi ~~testibus~~ ^{testantibus} veniam et absolutionem, quantum ^{protestacione}
ad deum ~~testantibus~~ ^{testantibus} absoluit, volumus et decernimus ^{reum}
nisi, quod extunc absque aliqua causa vulneratio-
ne testimonio eorundem testium per iudicem reci-
piantur et habeant ipsorum testimonia ~~fidelitatem~~ ^{fauilem} fauilem.
De teste mediatore admittendo in tali casu.

37. (39). Conradus domini vendicabat a Dominico et
ad probandam suam intencionem Conradus sex
testes iuxta iudicis mandatum produxit, quorum
primus testis ~~fuit Jacobus falsus~~ ipsius Conradi ^{Tobias}
et mediator seu ~~compositor~~ ^{amicabilis} alias in ea-
dem causa ^{erat} ~~quoniam ipse dominicus~~, dum testes ^{ipsius} se-
cundum consuetudinem nominarentur ^{in iudicio}
neglexit reuocare ~~et~~ huiusmodi consanguineita-
tem ~~offendens~~. Denum circa testium iuramen-
tum predictus dominicus testimonium predicti ~~pe-~~
~~trii~~ propter ~~predictam~~ consanguinitatem consan-
ter asseruit non valere et ~~re~~ ^{causam} ~~causam~~
eandem obtenturum. Nos itaque considerantes, qui
amicabiles compositores seu mediatores consanguinei
etc. consueverunt, declaramus, in tali casu testi-
monium predicti ~~Tobias falsus~~ ^{falsus} pro Conrado ~~valere~~,
De prescriptionibus.

38. (40). ^{Cum} ~~Quia~~ prescriptio propter requiem et frigore-
ciam ~~dominorum~~ sit inestibila ^{reum} ~~et~~ ^{et} ~~et~~
huius, quod si aliquis credit et refutat, se habere
aliquam rem ad aliquam hereditatem, quam alius principaliter
~~possidet~~ ^{possidet}, si infra tres annos et tres
menses tempore pacis et comortis ~~ius~~ ^{ius} ~~ius~~
~~ciatur~~, ipsum possessorum possidere ~~eandem~~ here-
ditatem pacifice et quiete, ita ~~quia~~ ^{quia} ~~sibi~~ ^{sibi}
presente, et cuius presentiam iure sufficienciam

[35, b.]

et intra predictum tempus videlicet triū annorum
 et triū mensium
 fuerit, non videtur a legibus quibuscumque, etiam ab omni
 iure et constitutione pietatis hereditatis censens eundem
 occidisse.

39. Si autem aliquis in obligatione tenet aliquam hereditatem, accessitque, quod idem obligatus vel ipsa obligatione non ^{reli} existente vel deficiente, quilibet ipsius consanguineus vel ^{con} affinitate proximior ^{reli} coram iudice nostro, dum ipse ^{presens} ~~est~~ ^{est} potest habere, vel saltem in parochia ~~ipsum~~ ^{am} eiusdem hereditatis obligate publice faciat ad minus semel in anno protestationem vel in colloquio generali, quod dicta hereditas in tanta pecunia, prout est vel fuit in facto, sit obligata. Faciendo huiusmodi protestationem dictus obligatus vel proximior ^{eiusdem} ~~ipsum~~, vel ^{alium} [36, a. premissum est, infra triginta annos redimendi vel liberandi predictam hereditatem plenam ac liberam habeat facultatem. Quod si non curaverit vel neglexerit per continuos ~~III~~ annos dictam facere protestationem, ^{extunc} ab omni iure hereditatis sic obligate renunciat se cecidisse.

40. Si vero sit mulier maritata et aliquam heredi-
tatem, quam dicit et credit ratione doli vel quomo-
dolibet ad se pertinere, si infra decem annos non cu-
rauerit vel neglexerit pro eadem hereditate questionem adimplere
~~intendere~~, id est, quod infra idem tempus faciat et con-
~~cedat~~ partialiter possessorem quicquid possidere, extunc de re,
cognitis, quod eadem mulier ^{infra} ab omni iure cuiusdem
hereditatis etiam se cognoscat cecidisse.

41. Si autem ~~fuerit~~ ^{relinquitur} iudicia et eodem modo dicat et
asserat aliquam hereditatem, quam aliquis possidet,
ratione doli vel cunctis alio iure ad se pertinere et in
fidei se annos tempore pacis et concordie sustinuerit et
postea fuerit eundem possessorem ipsam hereditatem
quodam possidere, decernimus, quod ex tunc ipsi posses-
sori ratione prescriptionis in eadem hereditate plenius
iure sit acquisitus in iudicio sentiat se ab omni iure
excludi. ~~Item~~ ^{relinquitur} is autem et declaramus, quod fore
ratione prescriptionis tempore pacis et concordie vendi-
cat [sic] locum; tempore autem ⁱⁿ guerrarum iure discor-
dantibus sibi locum debeant vendicare, sed
tunc oportebit de salubri remedio eundem providere.

Tempore praei:
[36, b.

B.

4

4

4

inula discordiarum et querarum quatuordecim: sicut et cap.
 tantum huius per Tarkaros nullam volumus currere prescriptionem. Falso ipse /
 de prescriptionibus.

42. (41). Franciscus deposuit querelam contra Gregorium, quod
 in ipsius hereditate posuit sepes, et intra illos sepes omnes
 fructus, quos fecit et facere poterat, percepit. Gregorius au-
 tem respondit, quod idem Franciscus in eadem villa die
 et nocte est et fuit intus in ^{in eo} ipso Gregorio per duos
 annos et locuit, nec ^{in eo} ipsum unquam ammonuit unico
 verbo pro rebus predictis. Nos itaque attendentes desi-
 dium seu fugaciam ipsius Francisci, declaramus in hoc
 casu ipsi Francisco duorum annorum obviare prescrip-
 tionem.

De prescripto ducis post capitulum, capitulum sequitur infra.

43. (42). Franciscus neplem suam Luciam, constitutam in
 etate infantili orphanam, cum bonis centum ^{num} marcas ^{tra} va-
 tentibus, levendam et servandam in suam curam rece-
 pit, tempore vero procedente, ipsam, dum adhuc esset
 minor annis, de viginti ^{num} ducatos ^{tra} maris marila-
 uit. Deinde stans cum marito post quatuor annos
 eadem Lucia pro bonis residuis restantibus ultra pre-
 dictas ^{num} viginti ^{tra} marcas, Francisco ^{num} suo ^{tra} monuit ^{num} movet
 questionem; Franciscus autem respondit, ^{num} quod longo
 tempore ^{num} post contractum ^{tra} matrimonium, ^{num} per quatuor ^{tra} annos
^{num} nunquam fuit ammonitus ^{tra} pro bonis ^{num} vel pro ^{tra}
^{num} rebus ^{tra} predictis. Nos itaque ^{num} talibus ^{tra} casibus ^{num} providere
 volentes, declaramus et statuimus, quod predicta
 Lucia, postquam cum marito steterit per tres annos
 et tres menses, infra eodem ad causam non pro-
 vocando, siue fuerit minor annis siue maior, de ce-
 tero non poterit ^{num} nec ^{tra} debet ^{num} agere pro quibuscumque ^{tra}
 bonis ^{num} vel ^{tra} rebus residuis, obstante sibi trium annorum
 et trium mensium latitudine et prescriptione.

De vendita hereditate pro C maris.

44. (43). Franciscus vendidit Gregorio hereditatem pro cen-
 tum maris, pro qua Gregorius statim II marcas ex-
 solvit, residuam pecuniam in certis terminis promit-
 tens se soluturum, et sic idem Gregorius per quatuor
 annos pacifice et quiete, non luctu ^{num} locali ^{tra} solutione,
 tenuit et possedit ^{num} predictam ^{tra} hereditatem. Denique
 prope finem quarti anni, idem Gregorius cupitor
 reliquam ^{num} pecuniam ^{tra} offert se staturum et soluturum
 Francisco venditori; Franciscus vero nihil et querit

[XXI] (s) 7

[37, a.]

[XXI]

[contraxit, respondens
 le Lucia, quatuor an-
 nis, pro quibus rebus
 Franciscus]

[neque valebis]

[37, b.]

B.I

45.

46.

47.

quod possit ~~per~~ eandem venditionem, cum per lan-
tium tempus non fuerit sibi solutio facta. Quia
propter nos ~~resolvimus~~ et statuimus, propter quietam
et pacificam possessionem ~~habendam per tres annos et tres~~
~~mensures, predictam venditionem perpetuam habere fir-~~
mitatem, obstante tanti temporis facilitate et pre-
scriptione.

De tritico multuato.

45. (44). Franciscus Gregorius ^{ius} multuavit ^{xxx la} viginti menuras
tritici, quos pluribus mensuris, non restituit; Gregorius vero
~~silens~~ quiescit ab ipso Francisco, quando sibi predic-
tum triticum multuasset? ~~Respondit~~ quatuor annos ^{iam}
~~esse~~ elapsos. Nos ipsi Francisco imposuimus silentium
propter tanti temporis decursum.

De pygmalione recipiendo.

46. (45). Si dicet pro redimenda pauperum ~~necessitate~~ dudum
solutio dicta vulgariter ~~Pygmalione~~, quae conuenienter iudici ^{seu cretine}
presidenti seu diffinienti aliquam causam applicari,
fuerit sublata et extincta, tamen eadem solutio exquiritur,
to colore sub alio nomine ~~quod dicitur pygmalione~~, ^{dicta pygmalione}
videlicet esse innovata, quae videtur transcendere pre-
dictam solutionem. Unde circa hoc modum inspicere
cupientes, decernimus, quod in causis hereditariis vel
non hereditariis, ~~attamen~~ ^{tamen} inquisit, index preteritis dicte ^{seu causis}
solutionis ~~pygmalione~~ ^{pygmalione seu pygmalione} ~~vel~~ quatuor grossos exigere
et recipere non presumat, in minoribus vero causis lan-
tium ~~modo~~ ^{modo} quatuor grossos exigendi habeat facultatem. ^[38, a.] ~~et non plus~~

De mortuis et finitis causis non reterminandis.

47. (46). Quamuis negotia mortua et finita quasi contra
naturam difficile sit retractare, tamen reperiuntur non ^{et vni facere}
nulli, qui coloribus exquisitis mortua et finita nego-
cia moluntur refricare, videlicet in ~~hoc~~ ^{quantum} ~~quod~~ ^{quantum}
~~est~~ aliqui fratres vel sorores cum fratre sint adiuncti,
cum in bonis ~~paternis~~ ^{paternis} separati et diuisi, tamen, si
contingat, quod aliquis eorumdem fratrum in ques-
tione hereditaria accipiat contra se sententiam diffi-
nitivam, postmodum alter ipsorum accedens ad pre-
sentiam iudicis allegat, se contemptum et ~~ad~~ ^{ad} eandem
questionem, tamquam illum, cuius intulerat, non vo-
cabunt, postulans ex hoc, ~~debere~~ ^{debere} eandem sententiam
retractari, et sic huiusmodi sententia per litem ~~peti-~~
~~tionem~~ ^{era} ~~retractari~~. Unde nos volentes, quod ^{et felicionem}
huiusmodi litibus certis finis habeant, statuimus

B.

B.

58.

59.

60.

61.

62.

63.

re^{re} decernimus; quod ad proximiores castellanice curiam iuris fuerit regalis iure cuiuscunque iudicis eadem iumenta pas-
sus dampnum repellendi habeat facultatem; ita tamen
quod sub testimonio vicinorum in propria domo pasturam
fuerit ~~iumenta iure possibilia per noctem, etiam~~, in cras.
[autem] lino [ad proximiores curiam castellanice] ~~depellere benealiter~~
~~iumenta vel pecora predicta.~~

De foro competentis. ||

64. (61). ^{Com} ~~Quia~~ actor forum rei undique sequi debeat, volu-
mus, ut si quis in iudicio iuris Teutonici contra reum
dirigit suam actionem: ~~dirigit aut~~ ^{vel} ~~proponit~~, reus ~~actorem~~ ^{vel} ~~ibi~~
~~dem~~ super alia questione simili ^{vel} ~~inequali~~ ^{vel} ~~reconvenire~~
non poterit, sed suam litem aut causam coram iudice
competenti, cum voluerit, agitabit.

De incendiariis puniendis.

65. (62). Ex lege imperiali clara luce nobis constat, quo-
modo incendiarij et exstolores ~~salutarij~~ domorum, horre-
orum aut quorumvis bonorum ~~male conditi et insipi-~~ ^{voluntatis, ut morte}
sima puniantur, quibus etiam incensis, si ad ecclesiam
fugiant, patrocinium nullum ex hoc debeant obtinere,
propter dampnati criminis reitatem. Constat tamen ta-
les omnes, ut manus effugiant iusticie ipsos punire vo-
luntatem, ut plurimum in civitatibus ^{et} ~~vel~~ villis Teutonici-
calibus permanere, ut actionem propositam contra eos
eludant per iuris Teutonici defensionem; et sic reus
latium ~~maleficiorum~~ ^{na} ~~crimina~~ remaneant impunita. Tu-
de de nostrorum baronum basso concilio statuimus, ut
accusatus de crimine incendij iure exstionis, etiam in-
censi in civitatibus, aut villis Teutonicalibus, extra
forum ipsorum trahantur et in iure Polonico ~~tamen~~
coram iudice competenti debentur respondere, sen-
tenciari et puniri pena digna ~~debetur~~, iusta exigen-
tiam criminis ^{vel} ~~et~~ eius probationem.

De virginibus stuprandis.

66. (63). Re iura non solum a male, sed ab omni specie
mali omnibus viventibus sub lege necessarium est absti-
nere, per quam reprimatur malorum audacia, ~~et~~
iustorum innocentia ^{tunc} ~~tuta~~ ^{conservata}. Vane quidam
fidelitatem corporis suum, ut plurimum, prostituunt, et
lasciviam vitam gerentes, deum non timeantes nec legem
divinam penam formidantes, virgines stuprant, ^{et}
bonos polluant violentis; et quando ^{disturbant} ~~impediunt~~ ab
in recenti, iure Teutonico volunt se liberi, ut pa-

[42, b.]

[43, a.]

B.I.

40

41

42

43

B.

vi

7

7

(10)

7

ta ipsorum demeritor a nobis ^{concedit} in salubris ~~exerce~~ extendi,
~~et~~, et ad hoc malum evitandum et quod nostri nobiles
 nobis habundantes, stremitate dediti pro defensione re,
 qui fortius ^v inq̄scent, ~~deceamus~~, ^{declaramus}, et ^{deinceps} nullus
 terrigena noster cum alienigena cuiuscunque status
 aut conditionis ^{presens} existat, in nostro regno hūdat bacillos
 ad ~~prostrandum~~ ^{dum}, sed tantummodo pecunia pro parala.
 Quod si quis ~~quispiam~~ ^{pro} contra hoc statutum venerit temera-
 re, ipso iure non valeat eiicio, nec ad aliquam po-
 litionem seu ~~ad~~ satisfacionem victus victori tenet,
 hū, nec fideiusor status ipsi ^{us} ~~vincentis~~ poterit ~~se~~ ^{pro} ~~voleri~~,
 to amonere. Si quis vero ~~spem~~ ^{super} hoc statutum pro ^{superueniens post}
 pecunia sic ciuila acriter ~~monuerit~~ ^{monuerit} suum debitorem
 cum ~~verbis~~ ^{verbis} turpibus vel suis fideiusorem, quociens
 cumque maledixerit vel ~~improperauerit~~ ^{vitiis} pro debito pre-
 libato, lociens illi pro sua verecundia penam ~~pyanor~~ ^{pyanor}
~~madresera~~ ^{quē} dicitur soluat, et nostro iudicio nichil
 hominis ~~aliā~~ ^{similem} penam pro inobediencia assi-
 gnabit.

De bellancium statione.

78. (75). Expediit reipublice, ut ^{nostris} subditi in quiete viuant
 et quod nulli noceant et in virginitatibus conualescant. Quis-
 dam preterea ista ~~veluti~~ ^{legis} transgressores cum per
 terras proprias perquirit ad expeditionem, quasi hostes
 se ~~inuenientes~~ ^{inuenientes} infinita ~~planta~~ ^{pauperibus} etiam plura,
 quam hostibus irrogare non ~~possunt~~ ^{possunt}, per que terre
 nostre maxime deuiantur. Volentes itaque hunc pericu-
 lo de remedio opportune providere, statuimus, ut quociens
 cumque ad expeditionem per terras nostras fit progressus,
 nullus ~~stationem~~ ^{stationem} faciat in villa sed in campo, nec ra-
 finas in equis, pecoribus, pecoribus aut in alijs rebus
 committat, sed solum patulum moderate ~~lance~~ ^{ecceam} ~~resiciat~~
~~pro suis equis et stationes faciat~~ ^{de lignis in villis, gais}
 aut rubelis incisis et receptis, ut ex hoc edificia villarum
 intacta consistant. Si quis ~~veluti~~ ⁱⁿ temerarius ~~hunc sta-~~
~~tionem~~ ^{violator} ~~contrarium~~ fecerit, dominus illius ville aut
 cui dampnum est illatum, ~~deinde~~ ^{deinde} ~~restituat~~, iura sui
~~inramentum~~ ^{sacramentum} super oblatis prestitum, cum pena
 pyanor ~~madresera~~ ^{at} hoc apponit, et ~~nichil~~ ^{quidem}
~~re~~ ^{pro} ~~violacionem~~ ^{violacionem} statuti ~~pro~~ ^{pro} ~~nostris~~
 coact.

De divisione filiorum cum patre.

79. (76). Ex communi vni in regno nostro observantur

[46, 6.]

[in gais (i) vel]

[47, a.]

[et edificari possent
in futurum.]

Existat.]

B.

8

8

8

8

ipsum filium meretricis et statim non revocat aut non negat, quod dixit, neque probat eum esse talem, prout ipsum asseruit, pro vilipendio ~~illius~~, quem sic vilipendit, [ipsius] ratione fere soluat ~~et~~ marcas grossorum, veluti si ipse ~~sum occideret~~. [XL la]

85. Totum dicimus, si patrem eius meretricem nominaverit et non revocavit nec ^{que} probavit, quod asseruit, in si millem penam ipsum decrevimus incidere. ^{aut} Revocando ~~autem~~ debet dicere, id quod sum loquutus, sum mentis, tus sicut canis.

de vulneracione nobilium. ||

86. (82). In percussione militum et aliorum nostrorum subditorum istum modum in penis exigendis volumus observare. Si miles militi aut nobili nobili plagam dederit absque sanguinis effusione, nobilis cui illata est talis percussio, pena, que dicitur quadrupla per inferentem debet assignari. Si autem illi inferatur, qui non habet ius militie, tunc marca grossorum pro tali vulnere, amethoni vero ~~pena sine grossorum~~ per percussorem. [marca pene] ^{pena} debet solui.

de divisione penarum.

87. (83). Ut penarum distinctio et legitima divisio habeatur, quod si ametho vulneratur cum sanguinis effusione aut percussit enormiter, de omnibus penis pro vulnere aut percussione sententialis, duas partes lero, terciam autem iudicio, ubi causa agitur, assignari demandamus. [hoc decreto]

de fratricidio aut sororicidio ca^m.

88. (84). Et licet lex tam novi, quam veteris testamenti fratricidium ^{aut} et alia reia crimina graviter puniat sine ^{malis} damnis, tamen ^{alii} ~~quidam~~ trahunt hostes proprii sanguinis et honoris, legis penam minus formidantes, fratricidium committunt, sororem vel proximum occidunt, ut ex eius morte bona hereditaria lucrentur. Volumus itaque, ut unde lucra habere ~~sperant~~, inde damnis affligantur et puniantur, in quo peccaverunt; Tenues regnicole et nobiles regni nostri, fratres, sorores, aut proprios consanguineos interimentes, non habentes proles vel habentes, in hereditaria successione nullum accessum obtinebunt. Quinimo et sententiamus ~~ipso~~ ^{et} et ipsorum filios privamus omni legitima ~~hereditate~~ ^{hereditate} ~~hereditatibus~~ ^{hereditatibus}, in quibus bonis sine hereditate.

[concupiunt]

[49, b.]

[propter]

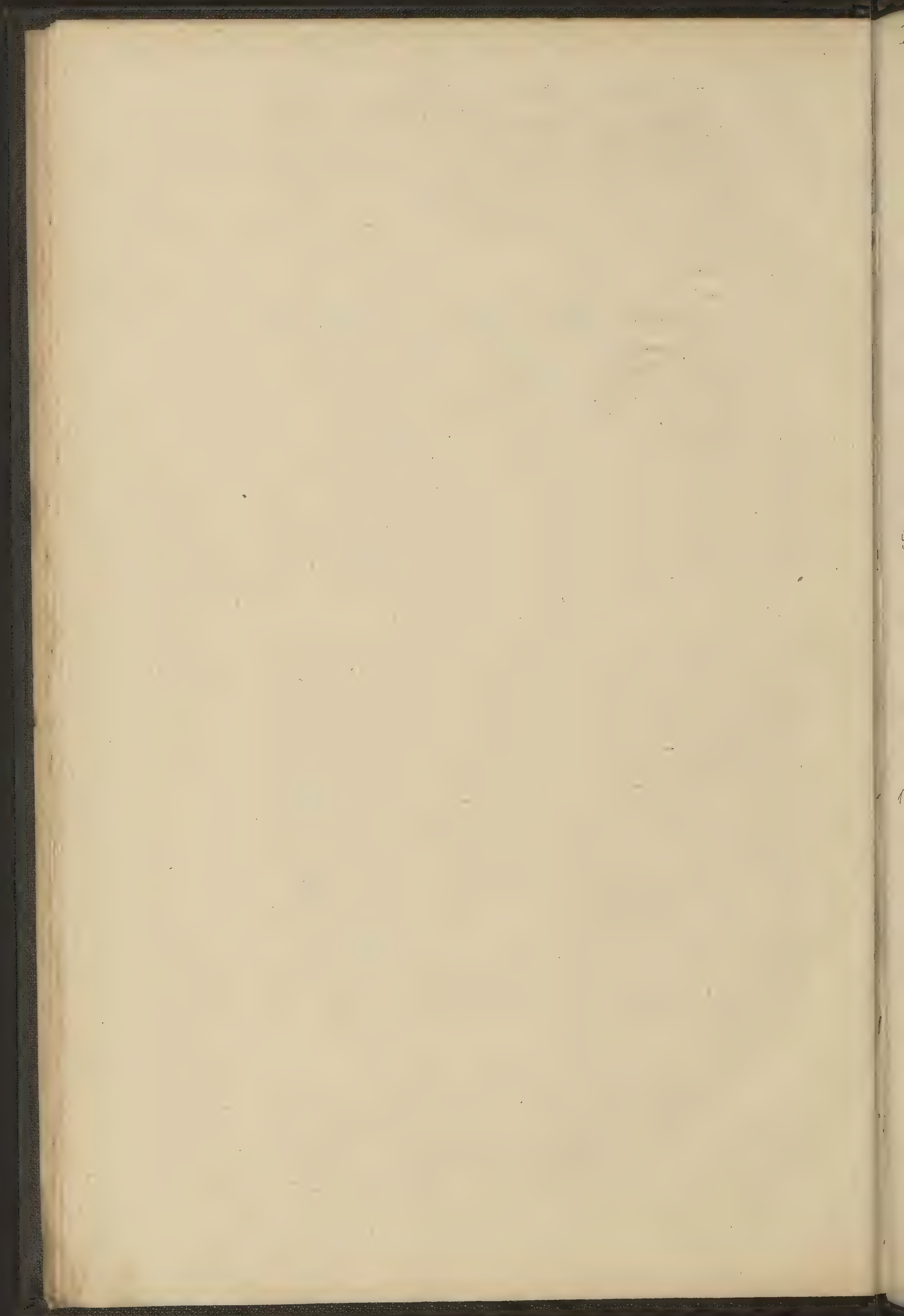

~~creato de scullo vel umethone quindecim marcas pro
capite, item militi slacheye pro vulnere decem marcas,
scilicet bello quinq[ue] marcas, scullo vel umethoni facili
militibus, tres marcas pro vulnere statuim[us] persol-
uendas.~~

De vulneribus in ludo soluendis.

98. (93). Bartholdus deposuit querelam contra Andream, quod
fratrum ipsius falcavit, Andreas autem licet sit confessus
predictum fratrem se falcasse, tamen adiecit, quod idem
fratrum vlodarius Bartholdi pro certa pecunia falcandum
sibi vendidisset, et pro eodem fratre pecuniam ^{idem} vlo-
darius ab ipso receperet, quem tamen mortuum esse
asserbat. Nos autem ~~considerantes~~ confessionem ipsius
Andree et etiam mortem ipsius vlodarii in tali casu in-
ducimus ⁱⁿ eundem Andream probare fratri vendicionem et
empcionem. ||

[attendentes]

De feno falcostrato. | *deponit querelam*

[57, b.]

99. (94). Item Bartholdus contra Andream ~~deponit~~, quod
ipsum vulnerasset, Andreas confessus est ~~ipsum~~ Bar-
tholdum vulnerasse, dicens, quod hoc fecit volens in lu-
do ⁱⁿ et solaciando, tanquam socius et amicus cum ami-
co. Nos audita ipsius Andree confessione, attendentes,
quod ludus non ~~debet~~ ^{habeat} se extendere ad aliquam lesio-
nem seu offensam, ipsum Andream in tali casu de-
crevimus, Bartholdo ad vulneris satisfactionem con-
suevantur.

De comodatis decem marcas.

100. (95) Nicolaus thalhe militavit decem marcas, pro
quibus Laurencium sibi dedit fideiussorem; et post ali-
quot dies idem thalhe debitor ipsi Nicolao creditori
in absentia ~~Laurencij~~ fideiussoris eandem pecuniam per-
soluit, ut debebat. Tempore vero procedente predictus Ni-
colaus creditor Laurencium fideiussorem pro predicta
pecunia traxit ad ~~iudiciu[m]~~. Et quia idem fideiussor
in iudicio constitutus asserbat, predictam pecuniam
per prefatum thalhiam debitorem principalem ^{esse} persolvendam,
~~solutam~~, nos in tali casu ^{esse} decrevimus probandam ^{esse} fac-
tam fuisse solutionem.

De dote in habendis pueris et donacione. ||

101. (96). Statuimus, quod marito mortuo, uxor circa do-
nacionem et dote[m] et quolibet paraffetualia in pec-
cunijs, gemmis, lapidibus et vestibus superexistenti-
bus debeant remanere; ipsa autem mortua ad pueros

[52, a.]

et ad milium dominorum suorum stare et facere iure le-
 nearunt, indecens est, ut maiores ^{et} aut potenciores perso-
 ne in scilicet aliquas, quam ipsarum villarum sui preter voluntatem
 domini ^{orum} assumantur. Idcirco visum fuit nostris baroni-
 bus, ut nullus miles aut alius ^{quisquam} illiusmodi emat
 aut acquirat sibi in aliqua villa scilicetiam preter illi-
 us ville aut possessionis domini ^{aut} fratri voluntatem;
 statum autem contra hoc statutum ipsam emptionem
 decernimus irritam et inane. [fore]

Bona activa cura.

108. (103) Cum omnis discensionis et discordie sit malus con-
 munitis, in quor etiam fratres aut germani existentes, ad
 rancores seu lites non modicas sepius provocantur, ad
 quas vitandas homines ipsi, se in periculum incidant
vile utriusque, contumaciantur ut plurimum, homines vi-
 vere et stare in proprijs domibus separatim, de facile tempore
 honorum iure hereditatum, que ipsos contingit, habita-
 tione, inter ipsorum amicos inordinabilibus, licet
 ad principum noticias ipsius non deducta. Sed quia se-
 pe contingit, quod ex aliquorum vila activa et bona
 procuracione domus ^{ipsi} separantur et procurantur, ceteris
^{hoc} vero ipsorum negligentes et in ratione discolib, domos
~~propterea ne bona hereditaria reformare possint~~, ^{itaque}
 domos ~~informales~~ et hereditates ad utilitatem deduc-
 tas, iure suo se vendicant oblinere, fratres aut amicos
 ipsorum ad iudicia protrahentes, et sic quilibet pater
 familiars laetus hoc timore a reparacione bonorum se
^{re} subtrahit et domorum preccione, propter quod, et a
torpore et pigritia tales retrahamus et excitemus, et
 bene laborantes et procurantes aliquod commodum in
 de reportent, statuimus nostra auctoritate, ut qui-
 cumque fratres vel amici, consanguinei vel remoti se-
 uis utriusque ab inter se separati fuerint et divisi
 et in hac separacione seu divisione steterint per totos annos
~~quinque~~ et tres menses in laetivitate, ad iudicium
 non provocantes, nisi causa legitima allegetur, prop-
 ter quam sibi non obicit prescriptio, a repelicionem
 seu vendicacionem partis hereditatis fratris sui vel a-
 mici per prescripcionem abiccam legitime ^{am} excludantur.
De prescripcionibus fustis et latrocinij.

109. (104) Cum furta et latrocinia propter sevitatem crimi-
nis et infliccionem sui formidacionem sepe pro delicto
excommisso opponente per maleficos interduam plurimum

[53, b.]

[vita aristotela
non curantibus et
sic]

[ipsi discolib]

[54, a.]

B.

110

11

11

E

11.

11.

II.

10

11

117

H

~~tenentur pro eadem, quamvis pueri legitimos non habeant. Item si quis pro patre ipsorum fideiussoriam inciderit cautionem et vivente patre vel iudicium fuerit provocatus, tunc fieri respondere vel solvere tenentur non expectando annos suos, aut si pater pro aliqua hereditate utatur fuerit adhuc vivens, tunc etiam fieri respondere tenentur pro eadem hereditate.~~

123. ~~Multociens contingit, quod fuerit in orphanitate constitutus, aliqui, quasi eadem compacientes, ipsos nomine tutoris recipiunt in curam et tutelam. Denique ipsis vel statum legitimam venientibus, a tutore possunt exigere rationem de bonis et rebus mobilibus et immobilibus quibuscunque. Unde de consilio baro-
num nostrorum statuimus, quod tutor peractis tempo-
ribus de nullo rationem facere tenetur, nisi de censu,
bus et incrementis pignoratibus.~~

De dote filiabus danda.

124. (124). Statuimus etiam, quod postquam aliquis nostro-
rum nobilium filiam suam vivens nuptiis tradiderit,
et dote ^{que} sibi assignaverit competentem, ipso defuncto
eadem ⁱⁿ filia in fratribus repetere non poterit. Si vero
patre mortuo filia vel filius remanserint ~~in nuptiis~~
~~filia fuerit palatini et possessiones multe fuerint, ei~~
~~plene centum marce pro dote per fratres assignentur.~~
Ubi vero possessiones paucæ et filie multe ~~vel una he-~~
reditas, fiat estimatio in valore et pars contingens quamlibet sororem
cuiuslibet sorori per fratrem nomine dotalici ⁱⁿ pecunie
satisfaciatur. Et idem sententiamus de filiabus ^{regni} inferioris,
num nobilium a palatino, quod ~~cum~~ ^{sibi} eas in vita
tradiderint ^{ant} maritis, dote ~~similibet~~ ^{sibi} ~~sistent~~ ^{competenti}
assignata, quibus de hac ^{vila} sublati, fratribus ques-
tionem movere non poterint, fratres ~~vero~~ ^{vel} ~~ulterius~~ ^{patruncles} ~~cuius-~~
libet sorori ~~nuptiis~~ ^{et} ~~¶~~ [¶] ~~marcas solvere tenentur, si multe fuerint~~
possessiones ~~sunt multe~~, ut ~~preferatur~~, si vero paucæ fi-
at estimatio, ut supra, et pars contingens cuiuslibet
sorori ~~in pecunia per fratres satisfaciatur.~~ Fratribus vero
ulterius ~~non existentibus idem sententiamus de patrunculis~~
~~esse intelligendum; et patrunculis non existentibus, quibus~~
libet, qui de eadem ~~parce et consanguinitate proxi-~~
mior extiterit, ~~in bonis hereditariis seu patrimonialibus~~
~~succedere poterit, possessionibus dotalibus, vel nuptiis et~~
~~descriptum. Et ulterius quod sorores non fuerint matri.~~

[60; a.

[si filia palatini fuerit
et possessiones filiales
fuerint, ¶ C marce ¶

[vel patruncle ulterius
non existente]

[vel patruncles]

[seu patrunculis]

siue ex successione paterna seu
monialiter copulata, hereditates ~~patrimoniales~~ (civicaeque)
nuptiarum, predicti fratres possident, quibus
ipsi nuptii tradiderint, ipsi debent assignandi compen-
sationem, ut superius est descriptum. Hoc specialiter decla-
rando, quod cum pater in vita sua aliquam nuptiarum
tradiderit, de hoc debet contentari, quod sibi pater as-
signavit, adhuc vivens, nec fratrum pro dote aliquam
petitionem poterit movere, sed contentari debet de eo
quod pater ipsi assignavit seu dote, seu compensatione
existentes, sunt largiti.

de raplu virginis et oppressione. ||

125: (128) *Item statimur, [quicumque virginem, cuiusdam, [quod] [63, a.*

126. Quicumque vero alicui virgini ^{aut} mulieri con-
iugate aut vidue in via, campo, silva, domo vel vil-
la opprimentis violenciam fecerit, et virgo aut mulier violenciam
~~violatoris~~ oppressionem suadens, ad villam viciniorum
veniens, seu in villa existens, ad villanos clama-verit
plorando seu ~~lacrimando~~, narrando sibi violenciam
fore illatam et signa oppressionis in ea apparuerint
manifesta, et ~~subsequenter iuraverit~~, in nostra gracia
unicuiusque eius ~~idem~~ oppressor existat, et hoc si de
eius clamore dicti villani fuerint probati. Si vero
virgo vel mulier de oppressione aliquam accusaverit
calumpniosam, et in ea signa oppressionis non appa-
uerint, vel est dictum, ex tunc is, quem accusaverit,
cum sex sue conditionis hominibus se expurgabit, ca-
lumniatrix ~~autem~~ ⁱⁿ pena debita, cuiuscunque status
vel conditionis existat, puniatur.

Deffuolis et infamibus.

127. (128). Statuendo declaramus, quod si quis tribus vicibus
de furto vel spolio in iudicio convictus exhibuit vel
rem furtivam seu violentè ablatam restituerit, is
infamis permaneat perpetuus, nec eidem forte fra-
teant dignitalium, nullaque donaria in vestibus

*) stránice 60, 6 i 61, a úplné první, microfilmované.

*F*ilio debeantur eisdem, valeant possidere atque etiam vindicare.
Declarantes, quod pater in vita sua filiabus suis possit bona emphor
seu etiam ex regia donatione oblata, quae superestiter fuerint heredi-
tes in pecunia sororibus assignabit et solus hereditatem obtinebit,
filiae vero in vita parentum tradite cognate maritali fratri habuisti
seu alteri pro dote sua aliquam questionem mouere non poterint,
nam contentori debent de eo, quod parentes ipsius viuentes pro dote
sunt largiti. Idcirco, quod fratribus mortuis seu non existentibus,
filiae hereditatibus aliquantulum non succedant, sed contententur de do-
te eis tradita, ut superius continetur, proximiorque eius non dote (1)
sibi dote vel eisdem hereditatibus succedant: ratio hanc est quod dic-
tum est de hereditatibus emphor seu etiam de seruicio continetur,
quod filiae succedant et proximiores fratres ex pecunia assignent
et soli hereditates huiusmodi accipiantur. Et prohibemus omnino,
quod filiae in hereditatibus, quae fuerint vulgariter dicitur, non
succedant, ubi vero aliqui sine prole decesserint, proximiores ipso-
rum hereditates obtineant et ipsi in eisdem succedant. ||

vel ~~sit~~ alijs rebus a nobis famulis consequatur. Quod si accu-
sato de furto et non convicto, adhibito certo numero tes-
tium, fuerit indicta purgatio^{ne} et si ~~is~~ ^{is} unus testis testi-
monio defecerit, propter hoc infamis nullatenus habeatur,
sed passio damnum ~~satis~~ facere teneatur.

De occiso iumento, foledro.

128. (133). Talūmū in super, quod interficiens indomitum
iumentum cuiuscunque, ~~quatuor~~ ^{tres} marcas, foledrum
vero ~~interficiens~~ tres marcas, et ubi iumentum ictu vel
flaga seu culpa alicuius laborum fecerit, ~~marcam~~ ^{1 1/2} ~~suam~~ ^{lesum}
~~media~~ et pro foledro secundi anni quinque marcas huius
iumenti ictum vel plagam inferens solvere teneatur.
Ubi ~~vero~~ ^{an} tertiū, quartū, quintū, vel sextū anni fo-
ledrum occiderit, iuxta quod passus dampnum suū
per estimationem eiusdem foledri occisi iuramento
suo firmanerit, satisfacere teneatur.

De pignere gaurum et silvarum.

129. (134). Talūmū etiam, quod quicunque habens cum
aliquo limite, ipsos transgrediendo ligna vel quolibet
utensilia incidit, is, cuius silva fuerit, incidit tem
primo in securi ~~et folis~~, secundo in securi, falce et
lunica, tertiū in bobus vel ~~in~~ equis seu in uno equo
insignorare poterit sine pena. Sed si insignoraverit
aliquem in duobus bobus vel equis, unum pro se ob-
tinebit, et alium bovem ~~vel~~ ^{vel} equum super fiducioso-
riam cautionem dimittat, et signum in arbore, ubi
insignoravit, excidere teneatur. Si quis vero in gajo
atlerius ~~furtive~~ ^{est} unam vel duas quercus incidit, ^[furtive]
pro qualibet quercu ~~sex~~ ^{octo} scotos, si vero tres succiderit,
^{marcas]} tres ~~scotos~~ ^{ex} illi, in cuius gajo fecit dampnum, cum
~~libus maris pro pena~~ et iudicio alias tres, ^{et} si tan-
tum propagines ~~et~~ ^{ex} succiderit, quatuor scotos ipsum
incidit tem solvere oportebit. Et idem volumus exce te,
mentum de quercibus silvarum seu ~~in~~ silvis aquati-
cis, videlicet circa Varlam, vel circa alias aquas de-
circules. De quercibus vero mericarum, que ~~merica~~
vulgariter dicuntur ambrowa, duas scotos ^{ex} ~~ambrowa~~
ipsam incidens ~~pro~~ ^{ex} soluat. Si autem ~~ambrowa~~ ⁱⁿ
querces vel nomos ~~et~~ ⁱⁿ succiderit, solvummodo insignorari
debet. Si quis autem arborem cum apibus incide- ^[hoc est mellificium]
rit, passo damnum marcam et iudicio marcam, qui
vero sine apibus succiderit arborem, mediam mar-
cam passio dampnum et iudicio ~~et~~ ^{et} ~~victus~~ ^{victus} exsolvere sit obstrictus.

130. (135) Statuimus, quod quilibet habens iumenta indomita
a vigilia ^{anchi} Adalberti usque ad festum ^{anchi} Michaelis sub cuius
todia facere teneatur, alias exstimationem dampni con-
iuncti iudicio dampnum inferens domino, cuius praeda
deprata sunt, satisfacere ~~cum bona teneatur~~ compellatur, cum pena iudicio
~~iudicio vero pro pena~~ ~~marcanti de sollicitudine sit pcc.~~ ^{perpetuanda}
~~stricta; sed ipsa iumenta~~ ^{ipse que} ~~dampnum praeiis~~ [ad do.] [ipsa iumenta in]
num propriam pellere non preiungat.

131. ^{de scrophis} Decernimus ~~sciam~~, quod quicumque scrophas
~~propreas~~ ad glandines silve alterius ~~aspulerit~~, hic, cuius
silva fuerit, pro prima vice forcum unum, secunda
vice ~~duos porcos maculare habebit~~, et tertia vice si in-
venit, omnes scrophas ~~proberit~~ pellere ad domum
nostram magis vicinam, eadem nobiscum ~~per me~~.
~~silva~~ ~~divisuras~~. Ita tamen, quod ubicumque predicti
hos porcos ~~infra suis limites~~ ~~maculaverit~~, signum in
arbore ~~exciderit~~ teneatur, et si pars adversa dixerit,
~~non sibi~~ ~~fuisse~~ porcos maculatos, ubi signum fecerit,
maculatos eundem porcorum id proprio ~~firmabit in~~. [firmare teneatur]
ramento.

^{de scrophis pellendis ad glandines.}

132. (136) Statuimus, quod quando aliquis habens silvam
vel mericam a se distantem, ~~porcos suos~~ ~~vel~~ ~~scrophas~~
per bona alterius intermedia ipsas ~~pellere~~ ^{entem} ~~vel~~ ^{inire} vel
ad eandem, id facere non possit per bona alterius,
nisi tantum per viam ducentem ad silvam seu ^{ad} ~~vine-~~
ricam. Et idem dicimus per omnia observandum de
in eo, qui pro suis scrophis vel porcis pro precio condu-
xit silvam faginam vel glandinibus habundantem,
vel et bona alterius sunt intermedia inter silvam huius
modi vel mericam. Tunc vero, per cuius bona secundum
huiusmodi domini merice vel silve seu conductoris
eiusdem iniurias seu pelli debent, ex utroque fiat.
De vi autem triginta duas glandines proprias colligat ^{provis}
seu ~~depraset~~, ut sic predictis ~~domini~~ ~~vel~~ ~~conductores~~
merice vel silve ~~dictas~~ suas scrophas vel porcos
absque suo dampno seu offensa pellere ~~possit~~ ~~ad~~ ^{proberit}
eandem.

^{de profugis extra terram.}

133. (139) Statuimus, quod si aliquis coram nobis vel
consilario nostro de aliquo ~~crimine~~ ~~aut~~ ~~maleficio~~ ~~fi-~~
~~erit~~ accusatus, et ad ostendendum suam innocentiam.

coram nobis vel capitaneo nostro)
 (140) ~~etiam per nos vel nostrum capitaneum admissum non~~
 fuerit et ob hoc ipsum fugere contingat. ~~Vel de fuga sui~~ *De palatini*
~~ipsius in modo ad infamiam impulerit~~ *debeo fugere coram*
~~reuerendo in Christo patre domino episcopo~~ *portuensi* || *[67, b.]*
~~vel palatinus pacem vel laudem proleat,~~
~~sui, quod nos aut noster capitaneus ipsum ad eum~~
~~mandum~~ *non ad ipsum* ~~Et talis palatinus~~
~~per illius terre profugo longas diuisionem~~
 poterit et ipsum profugum seruare; infra quod tem-
 pus idem palatinus apud nos vel nostros successores
 eidem profugo gratiam et fauorem querat, ut ipsum
 ad iudiciam admittamus. Qui si palatinus predictus
 non poterit obtinere, quod eundem ad expurgandam
 suam innocentiam admittere non vellemus, ex tunc
 palatinus eundem profugum ad melioris terre sue condi-
 cere teneatur. Qui a tempore conductus palatinus in-
 fra annum terre, regno et terrigenis nocumenta infer-
 re non debet, uxore sua in bonis suis pacifice in-
 fra annum premissum dimissa et quiete. Qui vero
 euolutis, infra quod tempus gratiam nostram sanpse
 querere debeat, et si ipsam inuenire non poterit et
 prefatus profugus aliqua nocumenta regno vel terrigenis
 intulerit, propter hoc infamis non debet reputari,
 nec ipsum captum per terrigenas, ad mortem no-
 bis vel nostro capitaneos dare tenebuntur, nec propter
 hoc indignacionem vel offensam nostram incurrant
 terrigenae predicti. Si vero maliciose et absque culpa
 aliquem fugere contigerit et inire parere noluerit, et
 fugiendo nocumenta regno et terrigenis intulerit, bo-
 na ipsius immobilia preter dotacionem uxoris came-
 re nostre propter hoc applicentur, mobilia vero inter
 nos et barones nostros per medium diuidantur. Et si
 captus fuerit per quempiam in gratia nostra con-
 sistat, nec propter captiuitatem eius per amicos de-
 bet aliqua indignacio vel inimicicia occultata vel ma-
 nifesta suboriri. Quod vero sua in dotacione remane-
 bit, prout superius est notatum, vel ipsum vende-
 re liberam habeat facultatem.

Fina vborofnej
 stonie

(141) *De vinethombis in nocte fugitiuis*
 134. ~~(140)~~ *Preterea declarando statuimus, quod* *sive* ~~a no-~~
 bis sine a quouinguo alio domino nobis subiecto, sine
 tho fuerit absque culpa sui domini, idem fugiens
 nullum inu acquirat sanctorum, quandiu domino suo

Ua vborofnej
 stonie.

Palatinus vero ipsum profugium secum potest per sex sept.
manos ex consuetudine antiqua; infra quod tempus ipse palatinus
circa nos vel nostros successores seu nostros capitaneos iudicium
eidem querere debet et si non poterit obtinere, quod admittatur
ad ostendendum suam innocentiam super eo; de quo fuerit ac-
cusatus. Et tunc dictus palatinus eundem profugium ad iudicem
secum suo in conductum deducere teneatur, qui sic conductus
infra annum a tempore sui exitus de terra, regno et terrigenis
necumta inferre non habebit, uxore sua in bonis suis faci-
fice remanente per dictum annum et quiete. Quo anno evolutis
si prefatus profugus die vel nocte necumta terrigenis ali-
qualiter intulerit, propter hoc infamis non debet reputari
nec ad mortem iudicare ipsum captum terrigene nobis seu suc-
cessoribus nostris aut capitaneis dare tenebuntur, nec prop-
ter hoc offensam nostram incurat. Si vero iudicio se presem-
tare noluerit et fugiendo necumta terrigenis || [68, a.
intulerit, bona ipsius immobilia camere nostre profectus af-
ficientur, mobilia vero inter nos et barones nostros per me-
diū dividantur. Et si per quempiam captus fuerit, in
gracia nostra consistat et inter capientem ipsum et amicos
capti nulla propter eius captivitatem debet indignatio sub-
oriri nec inimicitias occultas vel manifestas ob hoc mo-
vere presumant, uxor vero sua in potestatis suo remane-
bit vel ipsum vendere habeat liberam voluntatem. ¶

De Kmetronibus in nocte fugitiuis.

134. (¹⁴¹~~140~~). Preterea declarando statumur, quod siue a nobis
siue a quocumque alio domino nobis subiecto, Kmetho in
noctis tempore recessit fugitiue, res quascumque in domo
dimiserit fugiendo, dominus ville habeat pro se potestatem
retinendo; et insuper dominus, qui Kmetronem hunc ac-
cepserit fugientem, fructu domino penam, que dicitur
fugathmorolterra, et quo fugit, solvere teneatur, Kmetronem
eidem cum rebus omnibus, quascumque attulit ad eundem,
et hoc, ubi nulla culpa domini preecedente, de quibus in-
fra subinfertur || fugerit ob eadem. Culpe vero propter quas [68, b.
licitum sit a domino suo fugere Kmetroni, sunt hec: quan-
do dominus propter suum excommunicatum delictum, et ob
hoc Kmetrones priuantur ecclesiastica sepultura; quan-
do dominus ville in quocumque loco suam villam (s)
oppresserit molenter. Nam postquam de hoc constabit,
mediū parentes oppresse, verum etiam omnes villani, ubi

sibi hoc factum exhiberit, hora quacumque recedendi li-
beram habeant facultatem, nec oppressor huiusmodi seu
ille dominus ipsos declinare audeat seu in aliquo molesta-
re. Poterit licet eis facere cum ob culpam domini sui fi-
quera fuerint recepta eisdem, quod absque impedimento
quolibet possint fugere ab eodem. Premissis vero pulsis re-
stantibus nequaquam umetho recedat a suo domino,
nisi domo relicta bene et septa decenter; et si ante ea
libertatem habebat aliquot annis, tot seruiat suo domi-
no ab ipso minime recedendo, quot annorum libertate
gaudebat. Et hoc quantum in iure Polonico sedet.
Quando vero in iure Theutonico umetho est locatus,
idem nequeat recedere nullomodo, nisi tot annis
centum exsoluat, quot annis habebat libertatem // [69, a.
Nec hunc hoc sibi liceat, nisi eque diuitem loco sui
umethonem constituat et dimittat aut agris suis in
totum excultis, extirpatis et conseminalis yermalibus
et estivalibus in eisdem et hunc denarium permittatur.

*) Succamerarius tres tollat marcas a diebus pluribus
etiam si plures dierum vel trium limitaret heredita-
tum a quibus reseres suas cum diebus fossorij
tollat iure suo. *)

de eodem.

(111). Plerumque fit, quod aliqui propter causas consanguine-
rum vel familiarium ad iudicium venientes per strepitum et
importunam ipsorum iactantiam victoriam causae et sententiam
convenierunt reportare. Unde super hijs providere volentes, sta-
tuimus; quod deinceps quisquam dominus cuiuscunque fa-
miliaris aut servitoris ad iudicium venire non presumat pena
que dicitur pyathnactesera puniatur nostre curie applican-
da.

manus sua poterit penetrari.

De istis, qui habent dare ministerialem.

141. (114). Decrevimus declarando, quod nos vel capitaneus
 noster ^{vel} palatinus ^{vel} iudex, subiudex et officialis, qui di-
 citur iudex, habeant facultatem dandi ministeria-
 lem sive citandum, ita tamen, quod qui habent ius,
 et non citentur, nisi per literas nostras vel nostri
 capitanei, ~~illi per literas dimittantur citentur~~. Sed cum
 via nostrorum presentem vel iudicium nostrum generali exis-
 tente, poterit officialis ad mandatum nostrum vel nostri
 capitanei sine iudicio, sine litera citare in hospicio
 suo in foro. Sed extra curiam nostram vel iudicium ^[poterit]
 nostrum si quis citari debuerit, non in ~~domo~~ mili-
 tis sed apud wladarium vel scultetum edictum cita-
 torum proponatur, actore presente vel eius nuncio,
 et contra quem actio fuerit dirigenda, causa cita-
 tionis et ~~per quam~~ ^{pro qua} citatur, exposita, assignato sibi ergo
 certo termino comparendi: ut si citatus comparere
~~voluerit vel contempnerit~~, pro quolibet termino pri-
 mo, secundo, octo scotos pro pena iudicis solvere tene-
 atur, et in tertio termino si non comparuerit, causam ||
 pendat et ab actione cedat cum pena. ~~Quod de rei con-~~
~~summatia est intelligendum~~. Si vero actor in primo ter-
 mino nec per se nec per alium suum nuncium ~~cess-~~
 fuerit, ab actione sua cedat cum pena VII marca-
 rum, que in polonice ~~esse~~ ^{syedni} ~~qogwen~~ ⁱⁿ incipitur.

De citatis inopinate.

142. (115). Prohibemus ~~edicto~~, quod nostri fami-
 liares vel aliqui in nostra curia citati seu coram no-
 bis vel nostro iudicio arrestati et inopinate inveni-
 respondere minime teneantur, sed citati legitime
 propositis sibi actionibus coram nobis ^{vel iudicibus}. Tunc nostris
~~actis~~ respondeant, concessa eis deliberatione su-
 per propriis ~~actionibus~~ competentibus.

De prescriptione terrestrium (?) annorum.

143. (116). Preterea, statuimus et edicto preceptis ^{ob} servari
 mandamus, quod quicumque venditam possessionem
 infra ~~tres annos et tres menses~~ ^{tres} annos vel infra aliquod
 ius vendicare, an iudicium non, redierit ~~vel~~
 mando, vel hereditatem obligatam infra ~~quatuordecim~~ ^{XX}
 annos non redierit, per se vel per consanguineos
 suos, quibus hoc competit de consuetudine spe-
 ciali, hereditates sic venditas vel ~~etiam~~ ^{et} obligate

[57, b.]

[58, a.]

Capitulum patet supra

(131). Flebili repit quoreba recepimus, quod ministeriales
per terram girantes, pauperes milites et villanos religiosorum
fatigandi et vexandi adinveniunt modos exquisitos, patet
supra de pena facialis aduisione ipsorum. ||

—○—

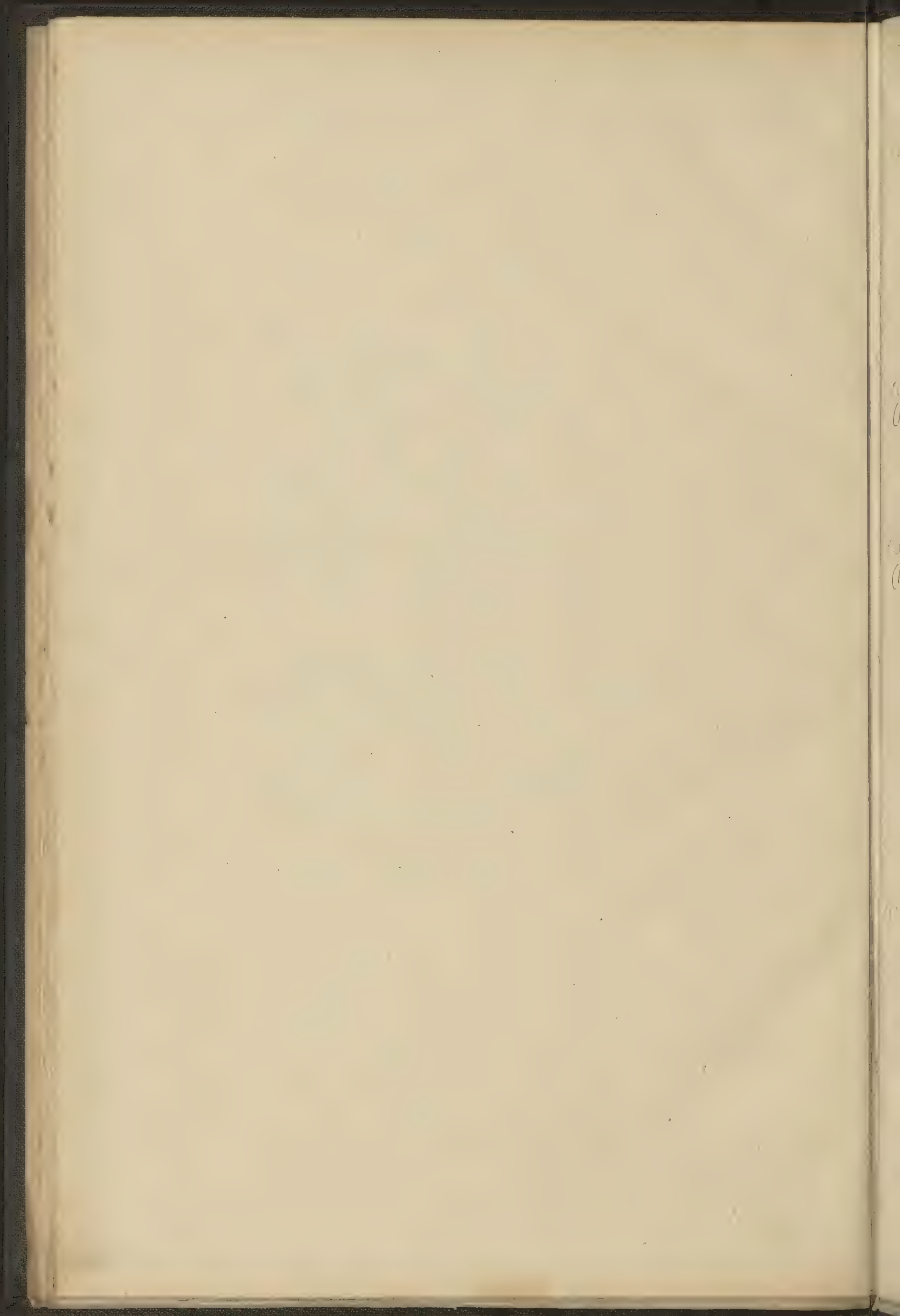
Secundum articuli fene XVIII marcarum szjednadzeszoult.

156. (138). Hec pena dicitur nyenylosczywa sine gracia, propter quod tam diu infigneretur militis inspector, quam diu pena huiusmodi non fuerit percoluta. In casibus ecciam in scriptis hanc penam incurrit szjednadzeszoult. Quicumque exciderit tres quales sectas, szyvenya; quicumque tres scopulos seu monticulos limitum dissipaverit; quicumque tres arbores cum apibus exciderit; quicumque vel cum apibus abstraxerit et fuerit legitima probatione convictus; || quicum, [67, a] que abduxerit furive aut violenter tria vel plura iumenta indomita; quicumque iumenta aliorum vulneraverit indomita aut occiderit; quicumque villam aliorum violenter ingreditur et occiderit eorumites aliquem; quicumque de violencia strate publice et spolio facto in via convinctus; quicumque inhonestatem aliquam in via, ut supraverit, rapuerit virginem vel mulierem. In quolibet istorum casuum premissorum delinquens, volumus penam premissam nostre camere solvendam astringatur.

—○—

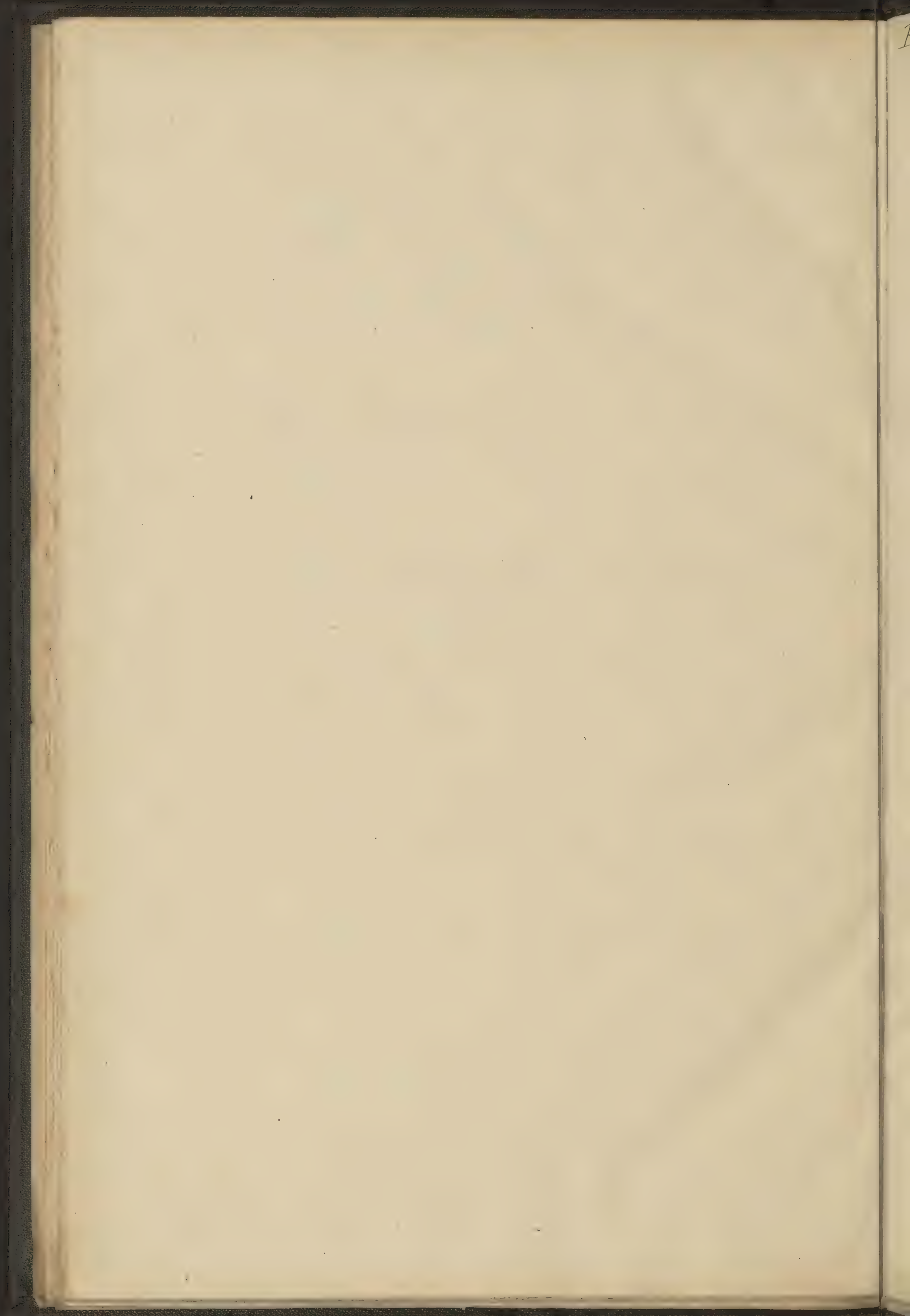

~~66~~ ~~Constitutio quod iudex Petrus citat To.~~
~~hunc, idem Johannes reus vel pro se vel per su-~~
~~um responsalem, in primo et secundo termino facit~~
~~et procurat dilationem, in termino autem peremp-~~
~~torio, eisdem partibus assignatis. Petrus actus per~~
~~infirmitatem, aquatur in iudiciationem aut captivi-~~
~~tatem aut similem pariter petit in huius causa~~
~~fieri dilationem, parte aduersa postillante, quod~~
~~propter contumaciam actoris, cum sit peremptorius~~
~~terminus, diffinitive iudicetur. Statuimus, quod~~
~~in tali casu habita et recepta fide super huiusmodi~~
~~conferimento, alius terminus partibus assigne-~~
~~tur.~~

Alia constitutio.

[71, b.]

Constitutio edita per serenissimum principem do-
 minum Wladislawum dei gratia regem Polonie
 supremumque principem Lithuanye etc. in Cra-
 covia de anno domini millesimo cccc vicesimo
 super Paschalis festum.

De effectis allegationibus.

Perversa consuetudo in transpositione terminorum
 colloquii generalis . . . . . qui termini colloquii gene-
 ralis taliter in iudicijs terrarum in auctoritate transpo-
 nantur.

De dilationibus terminorum

Statuimus, quod primus terminus per simplicem
 infirmitatem . . . . . et in terminis particularibus
 semel per simplicem infirmitatem. Statuta in Wartha
 composita habent. ||

[72, a]

Tota sunt statuta in Wartha per prelatos et barones
 locius regni Polonie edita sub anno dominicalis
 domini M^o cccc^o XXXIII in vigilia Simonis et Jude
 apostolorum diebusque sequentibus eadem conventionem
 solennem locius regni celebrata, per serenissimum prin-
 cipem dominum Wladislawum regem Polonie supre-
 mumque principem Lithuanye etc. confirmata ac
 approbata.

[73, b.]

(1) De divisione bonorum.

Ad abolendam dampnosam consuetudinem

(2) De divisionibus bonorum

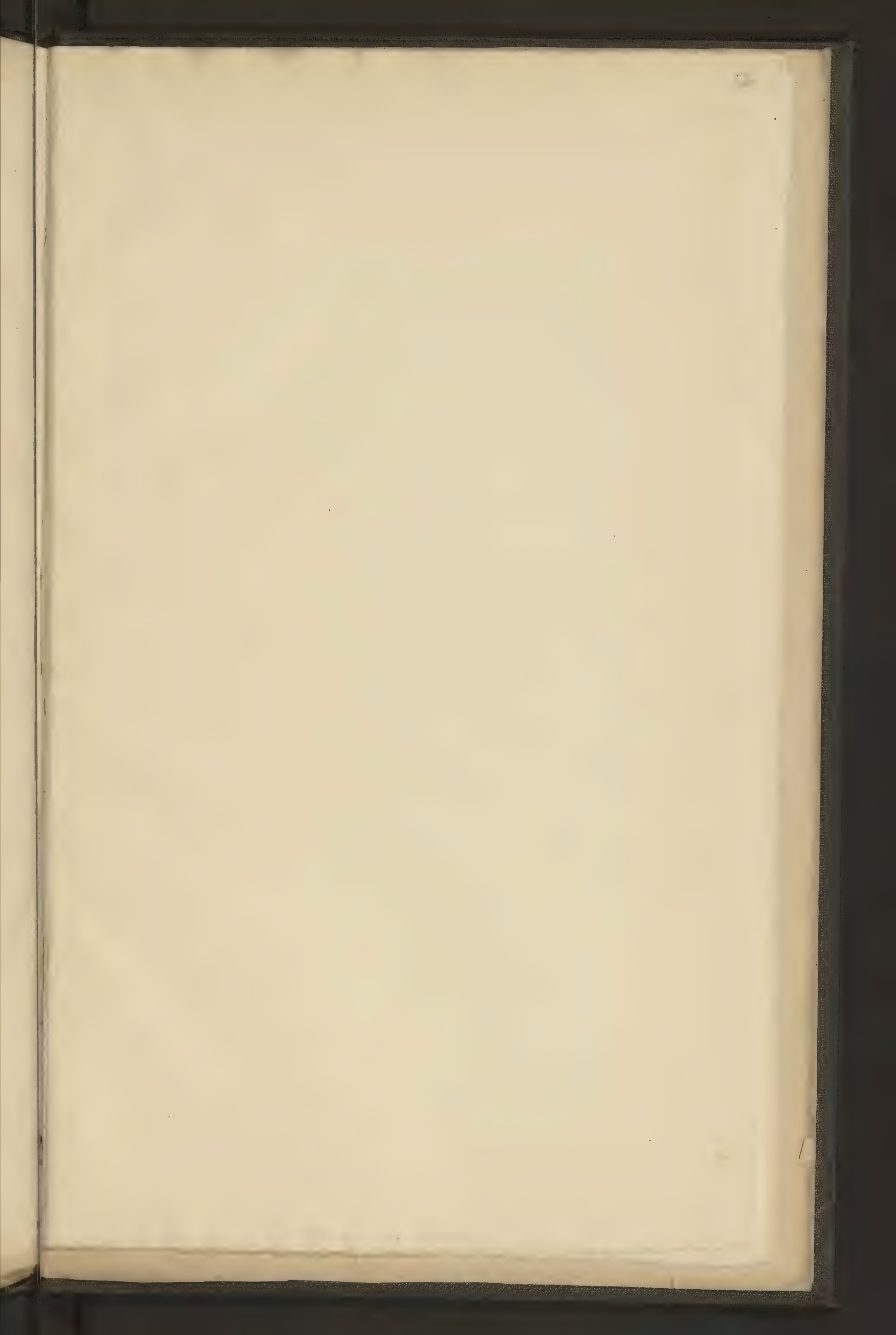
licet etiam antiquitus per antecessores.

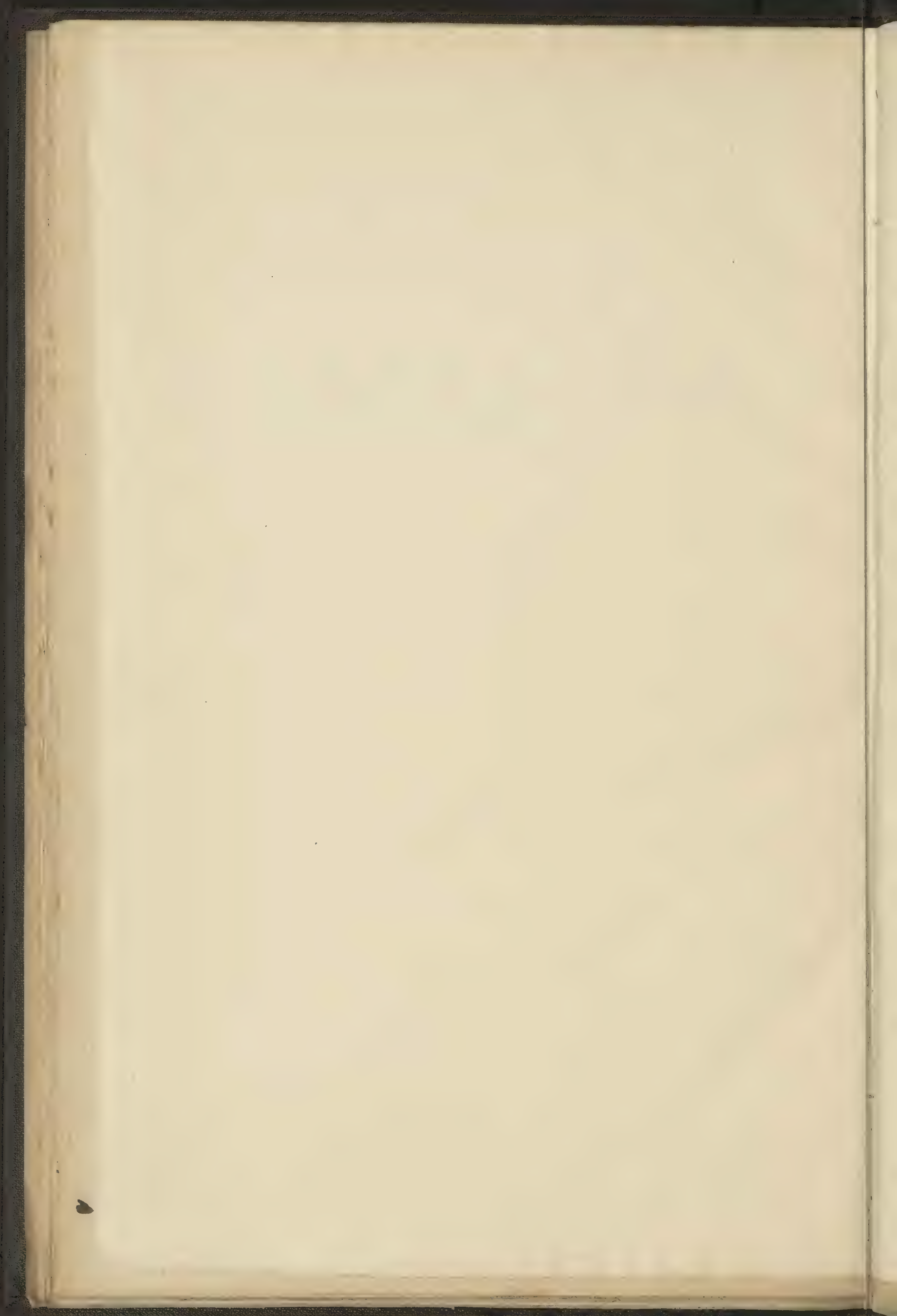
in hac parte iura et obsequia statuta warshie:

(3) De potestate constitutionis bonorum.

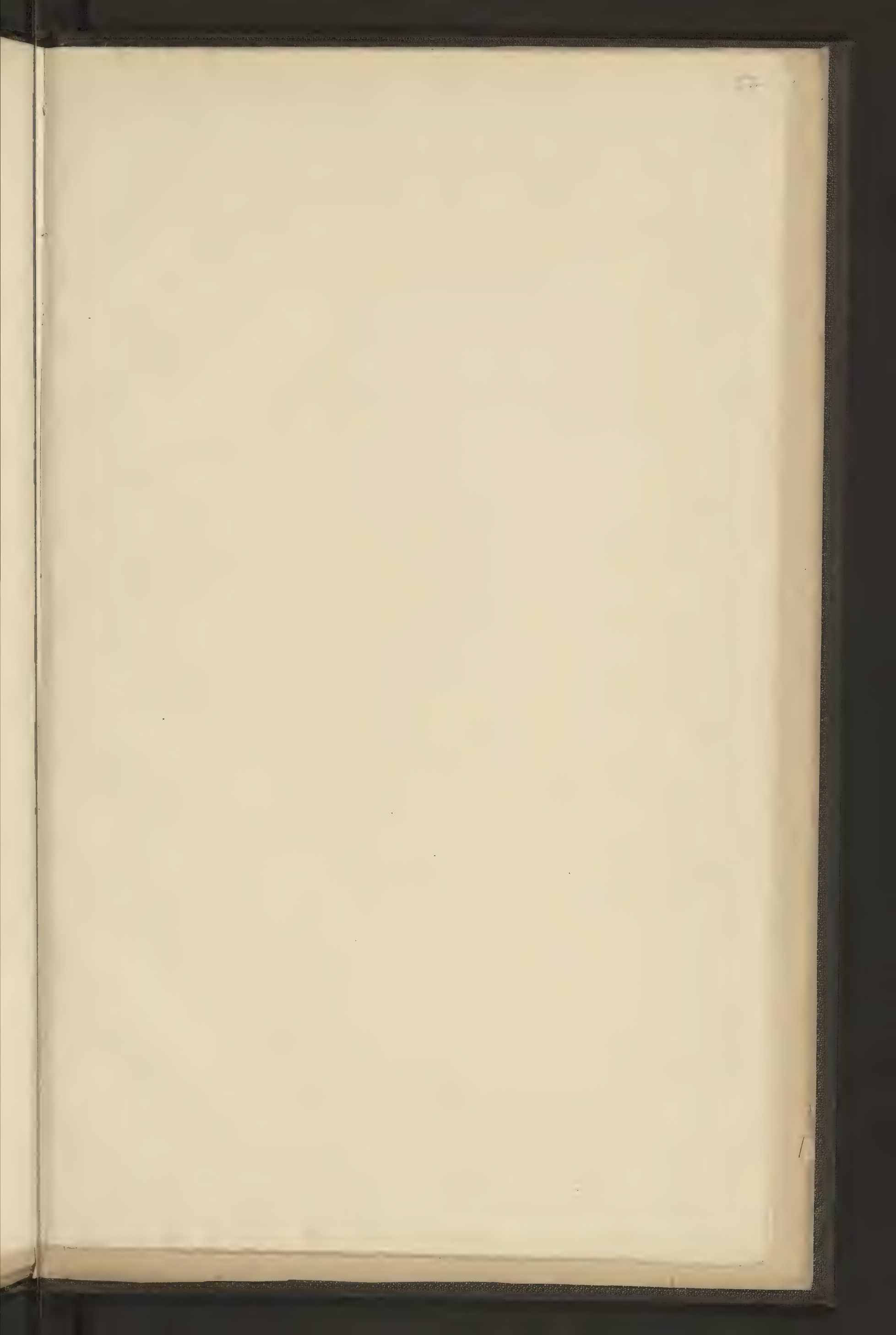
- Našebyje, francijej škola Karminia a mlydžutami ryblu.
skřim ber kachvudnia, pčtem [90, a. štātūt pčtrbaw.
thi škola Karminia kachvudny na [95, a. pčtem
Tunč vedet aforis mercedem pčtrbaw.

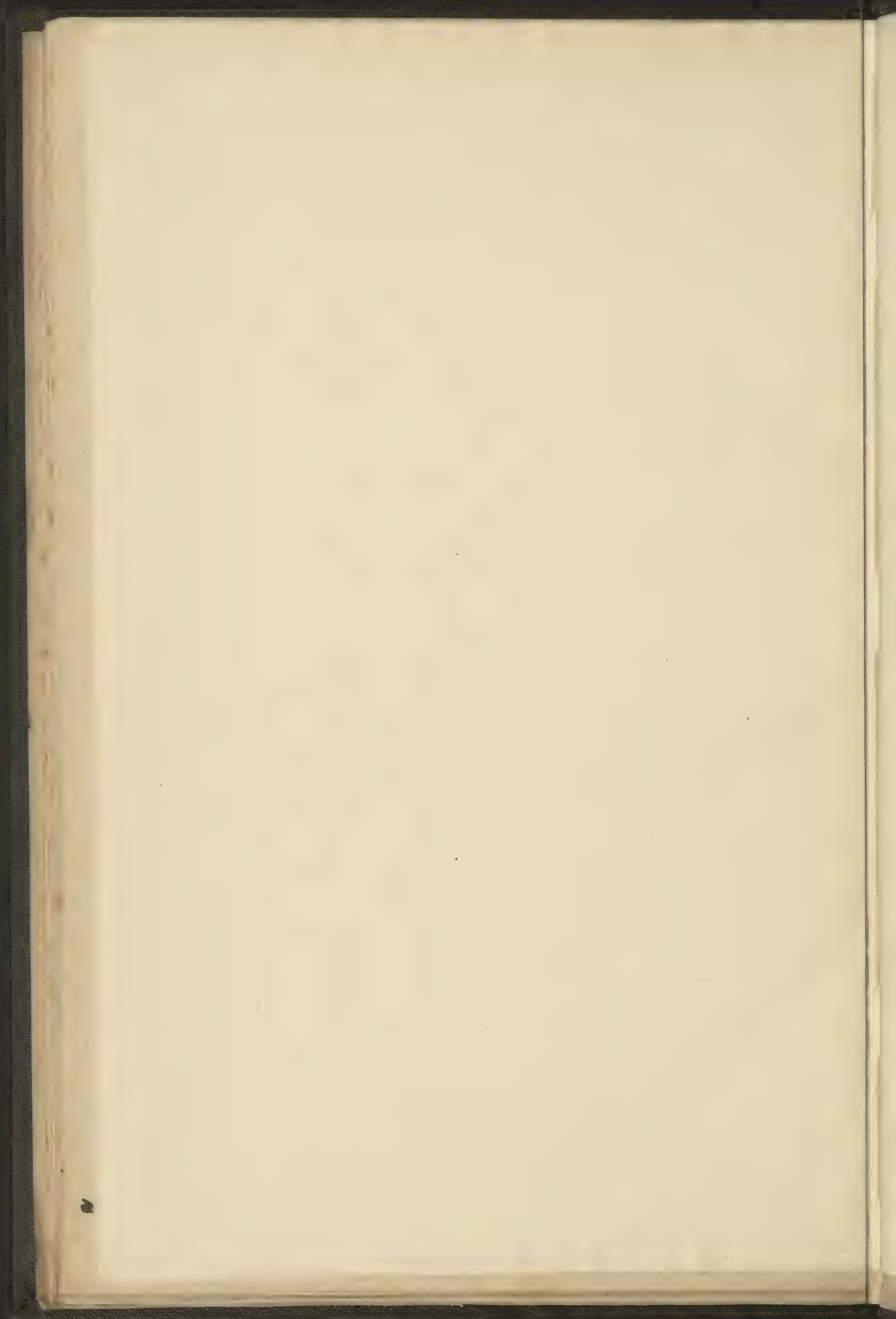

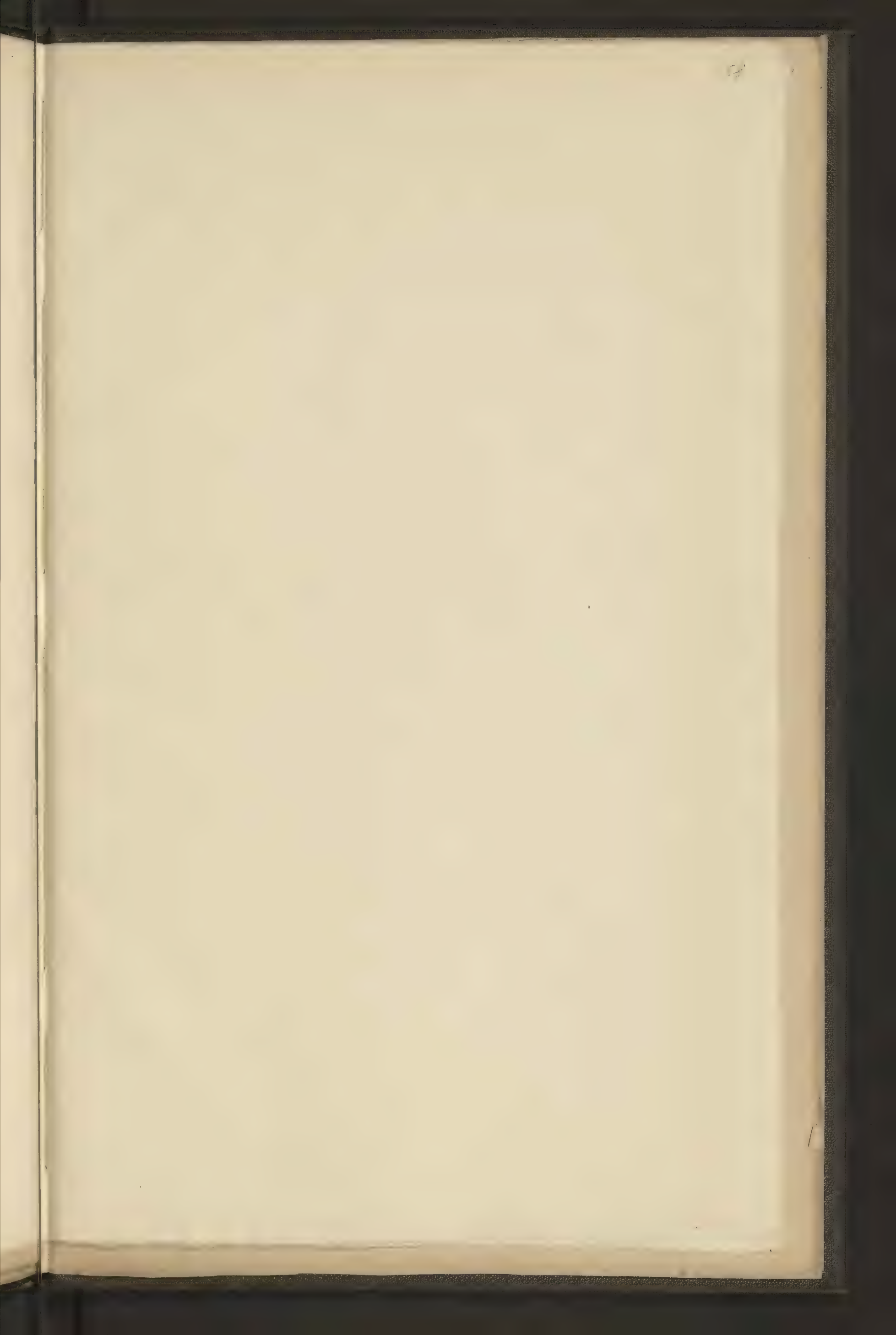

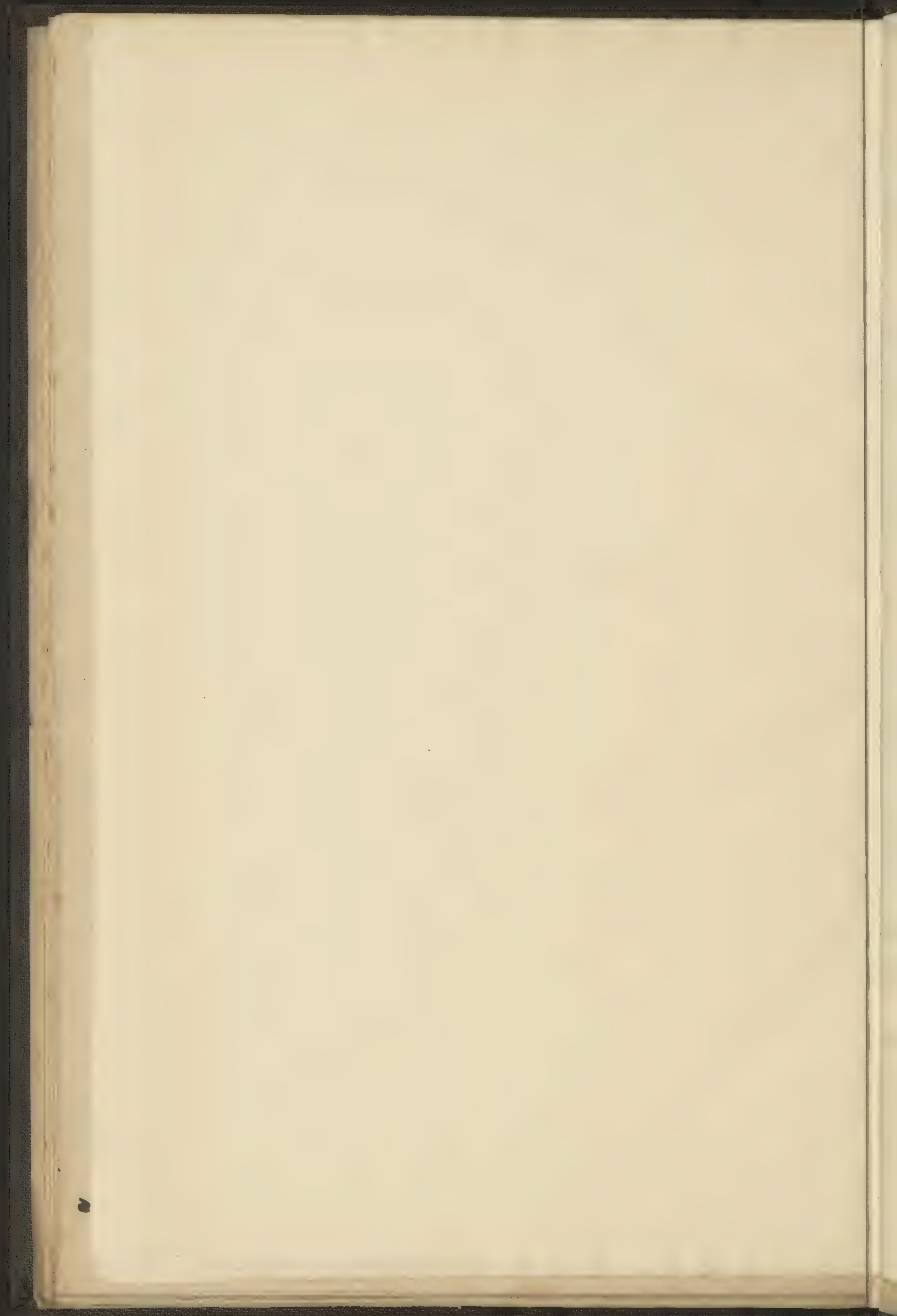

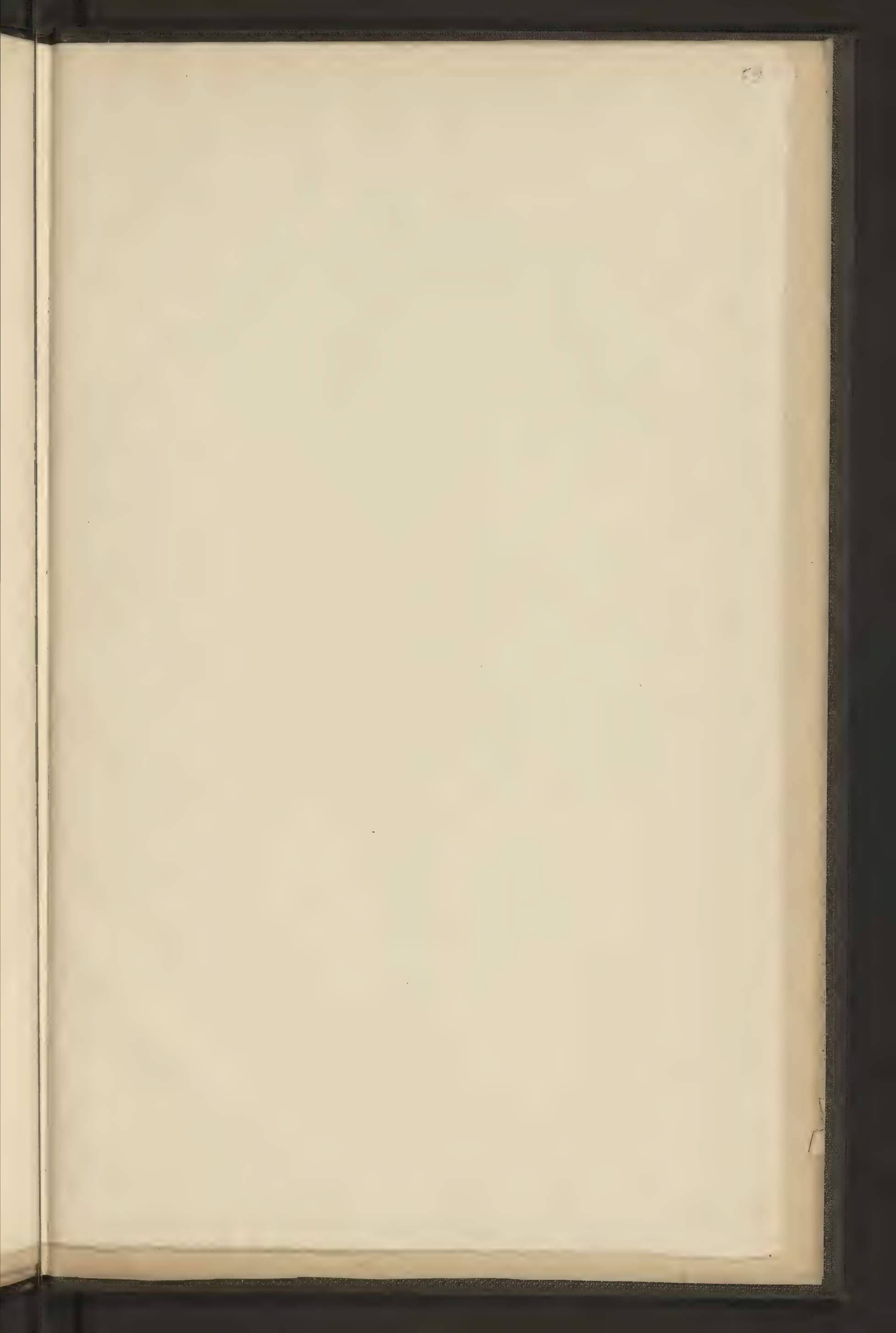

K. III, s. 20, K. 1-60.

8.V. 1952. Jontmykstad

